

Evet evet...

4 YAŞINDAYIZ

Carşaf

SAYI: 51

13 ARALIK 1978

4 LİRA

SİNAN

Murataral - Melih41 - Cdemir

Gönül ne kahve ister, ne kahvehane...

Anarşi can ister Kahve bahane!..

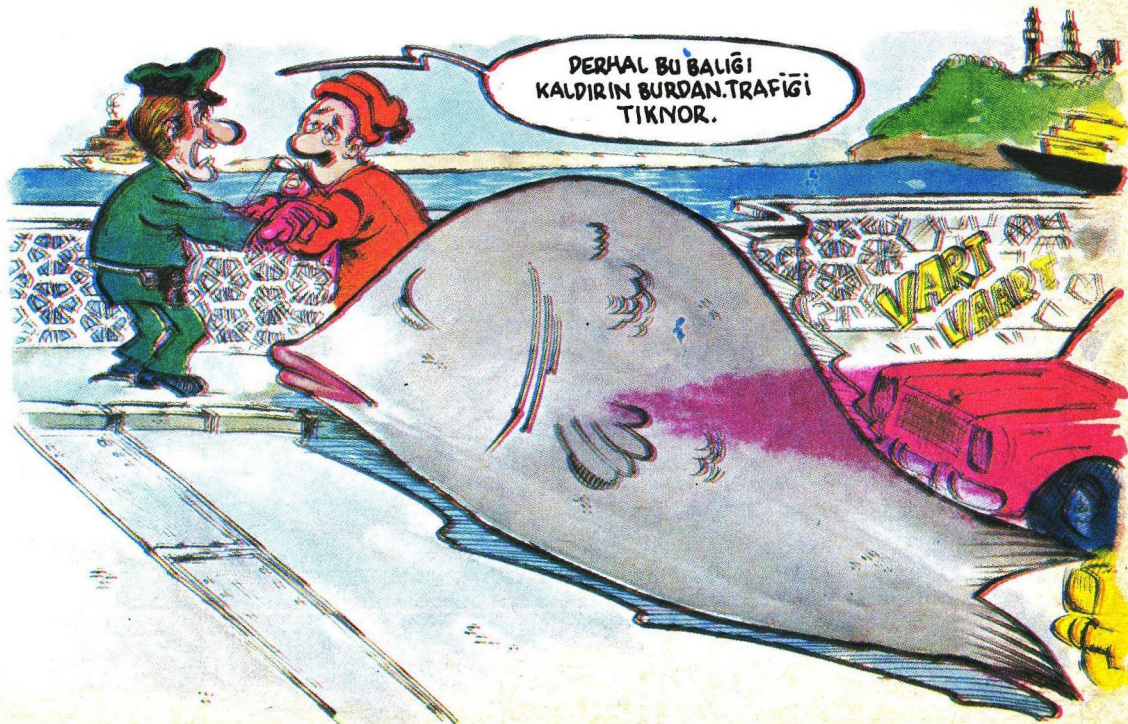
KAHVEYİ TARAYANLAR
VURMUŞ...
ÇOK YAZIK VALLA, ADAMIN
ELİNDE İYİ KAĞIT VARMIŞ!

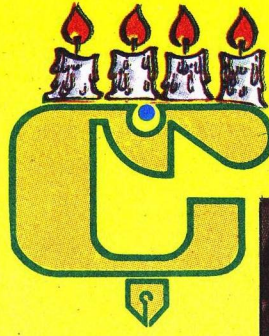
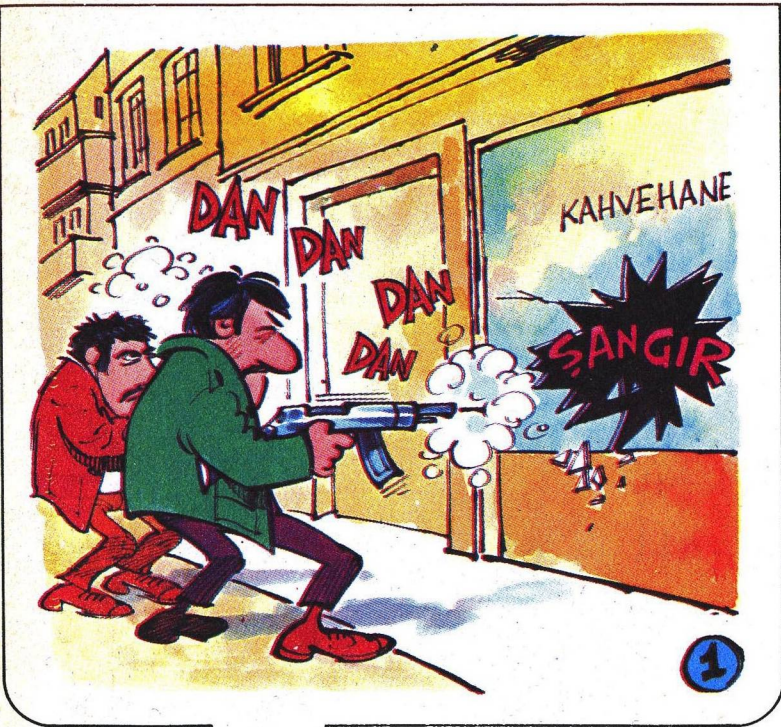
HENÜZ çocukluğunu bile yaşamamış orta öğrenim gencinin eline, silahı verdin mi, "Haydi aslanım göreyim seni... Şu vatani bir kurtarıver" diyerek olayların içine sürdün mü, böyle olur işte...Çocukcağız bir süre, üstlerince yaratılan hayali düşmanı arayacaktır. Ardından, kahvedeki oyun arkadaşlarını tarayacaktır. Tek kurşun sıkmadan dönsün de, ülküdaşlarının karşısında şerefi iki paralık mı olsun oğlanın?

Denizde balık, köprü çok kalabalık...

Bir elde olta, bir elde kova, akşama kadar ayaz yersin doya doya! Ne ısınacak bir ateş, ne sığınacak bir kuytu bulursun. Balık geliyor, gelecek umuduyla bekler, durursun. Hani günün bir saatinde olta, kovayı toplayıp, kös kös eve dönmek de var, ama ayakların gitmez. Üstelik, "Balık getireceksin diye bir şeyler de yapmamıştım... Şimdi ne yiyeceğiz?" diyen karının dırdırları da bitmez. Seçeneğin yok. Unutacaksın işi gücü, eşi, dostu... Temelli köprüye sereceksin postu!

Okuması
kapan
köprüye
koştu...

Kutlamalar, her zaman lüks otellerin, göz kamaştırıcı salonlarında yapılmaz ya... Bir iş gününün yoğun çalışmasına bir süre ara verdik, emanet çuhayı toplantı masasına serdik. Okkalık somunun üstüne dört mum yaktık, tüm kadroyu toplayamadığımızdan, ancak serviste bulunanlarla kutlamamızı yaptık.

Oturanlar, soldan sağa: Bülent Düzgüt, Gürçan Gürsel, Sinan Gürdağcık, Çetin Ceylan.

Ayaktakiler: Öznur Kallender, Şinasi Gümüşel, Nuran Sirman, Mesut Eken, Cemal Arıg, Vedat Saygel ve Çetin Altan... Ne fiyakalıyız ama?

Fotoğraf: Ünal KUTSAL

Kötü haber - İyi haber

ÇETİN EMEÇ

KORUTÜRK, pek karamsar.. Karamsar ki, yüzü hiç gülmüyor. Ve, Ankara Gazeteciler Cemiyeti'ni ziyareti sırasında, bir biçimine getirip ne diyor: "Parti liderleriyle görüşmeler yapmak, denenmiş, ama fayda sağlamamış bir yoldur."

Ooo... Besbelli; Devlet Başkanımızın yüzü de, dili de bulutlu. Onun görünen cephesi böylesine dalgali olursa, beyninin kıvrımları içinde ve yüreğinin kıyısında köşesinde, kasırgalar kopuyor, hortumlar ortalığı birbirine katıyor demektir.

Korutürk ki, bu tür nabız yoklamaları konusunda, hep iyimserliğini korumuş kişidir..

Süleyman Bey'in, her seferinde mızıkçılık edeceğini adı gibi bildiği halde, o değil miydi; sabır taşı katılığı ve inatıyla, hazrete masasında yer veren..

Ecevit'le onun arasında değil gönül köprüsü kurmak, pamuk ipliğinden teyel dahi çekilemeyeceğini bile bile, ikisini dönüp dönüp yüzyüze getiren..

Erbakan'la Türkeş'i de; Muhalefet Çobanı'nı taklit etmedeki kararlılıklarına rağmen, her seferinde aynı zirveye buyur eden. Ve, infilak etmeden onları dinleyen..

Ama meydana.. Korutürk de, yolun sonuna gelmiş.. Bugüne kadar yutkuna yutkuna, boğazındaki dokuz boğumun, dokuzunu da doldurmuş.

TÜRKİYE, Atatürk'ten sonra, iki tip Devlet Başkanı gördü... Partilerüstü ambalajı içinde boy gösterdikleri halde, gırtlaklarına kadar parti çıkarlarına gömülenler; ve, yaldızlı koltuklarında, bir Hüsnü Yusuf, bir Sakı Güzeli durgunluğuyla oturanlar..

Korutürk'ü, bu iki fasileye de katamazsınız. O, makamına hareket getiren başkandır... Hareket, ağırlık ve saygınlık... Onun döneminden önce, bizim başkent Olymp'eindeki kulakları zaman zaman çınlatan, ne fıkralar dinlemişimdir: Beyinli, beyinsiz; böğürtülü, böğürtüsüz; kimi yakışıklı, çoğu da yakışsız fıkralar... Fakat, Tanrı'nın bildiğini sizlerden ne saklayayım. Bunları dinleyip de, kasıklarımı yumruklarımınla döve döve güldüğüm çok olmuştur...

Amaaa; Korutürk, Çankaya'dan içeri, sözüm meclisten dışarı...

PEKİLLİ; Devlet Başkanımızın benliğindeki umut kaynakları böylesine kurursa, bizler ne yaparız şimdi?... Mışon, ya da Salamon efendiler gibi, bu topraklardan süzüğümüz kazancı dışarı ak-

tarıp, peşinden de biz mi oralara kapağı atmaya bakarız?..

Sahte imza ile zimmetine milyonlar geçen o iki teğmenin serüveni de ilginçtir: Şimdiye dek, banka müdüründen dernek başkanına kadar, vurgunla kestirmeden dünyalık edinmeye bakan, çok açıkgöze rastladık.. Ama sanırım, küpünü bu yoldan ve devlet kasasından doldurup frenk ellere aşırınlara, ilk kez çatıyoruz...

Bu, yeni bir tarz, yeni bir tür kadar, sayın politikacılarımızın bu ülkeye getirdikleri yeni düzenin gereğidir..

GELELİM yine, Korutürk'ün umutsuzluğuna...Hak: olup olmadığına...Yılların ve hastalıkların yıpratmış vücuduyla, onun şu dönemde devlet yükünü taşıması, bir fedakârlıktır. Ve, öyle sanırım ki, Türkiye böylesine sahipsiz olmasa, Korutürk, Çankaya'da bir gün bile kalmayacaktır...Görevine ve de çilesine göğüs geriyecek, bunca bunalımın üstüne, bir de "Birinci Adam", bunalımı çıkarmaya gönlü razı olmadığı içindir.Ama bırakalım; geleceği karanlık görmek, en doğal hakkı olsun...Üstelik, tutunacak dal diye,çevresinde şu lider kadrosu bulundukça.

BAZEN, Amerikalıların çok doğru teşhisi vardır... Ne der Amerikalı: "Kışının en başarı gösterdiği görev, son bir öncekidir."

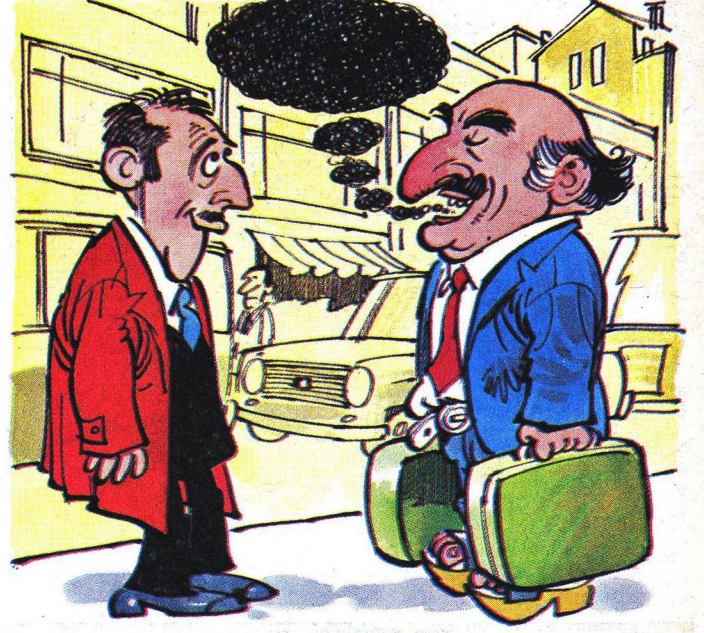
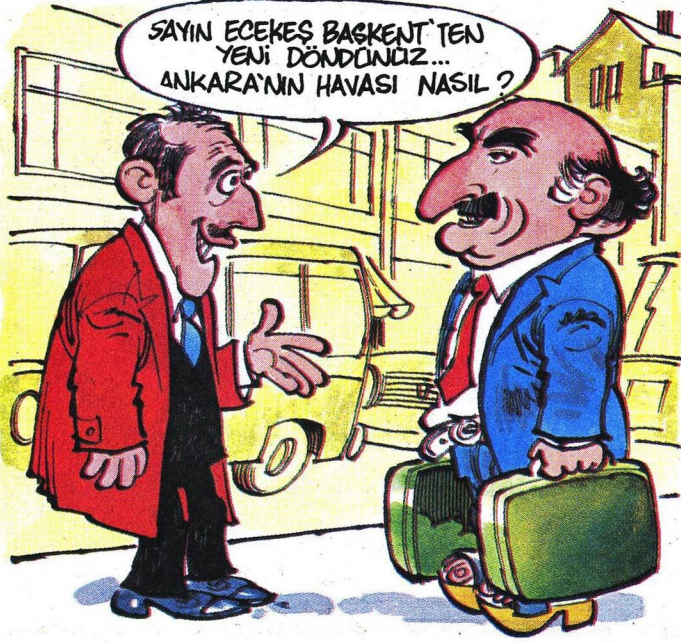
Neden, son bir önceki?... Son göreve terfiini sağladığı için... Niçin, son görevdeki başarısızlığı?...Yetenekleri,onu bu noktaya kadar taşıdığı, bir sıçrama daha yapmasına elvermediği için...

Düşünelim şimdi: Ecevit, Parti Başkanlığındaki başarısıyla, Başbakanlığa yükselmiştir...Ama, iyimserliğini saflik düzeyine çıkarsanız bile, onun, son görevinde, bir önceki kadar başarılı olduğunu, sanırım iddia edemezsiniz...Süleyman Bey de öyle: İyi bir mühendisti...Parlak bir hesap adamı oldu...Tarihe, en başarılı Su İşleri Müdürümüz olarak geçecektir, kuşkusuz...Ama, sıradan bir parti lideri,kötü bir başbakan olarak da..

Bu örnekleri uzatmak mümkündür...Taaa, İnönü'ye kadar...Devlet Başkanlığı sırasında, Atatürk'ün Başbakanını, hele hele Garp Cephesi komutanını mumla aratan İnönü'ye...

BUGÜNLERDE yüzümüzü güldüren tek olay var, yaşadığımız: Çarşaf'ın 4'üncü yaşına erişmesi...Çin çin bir kahkaha, ya da mini mini bir gülcükle mütevazı sevincimizden sizlere de serpintiler aktarabilirsek, ne mutlu bize..

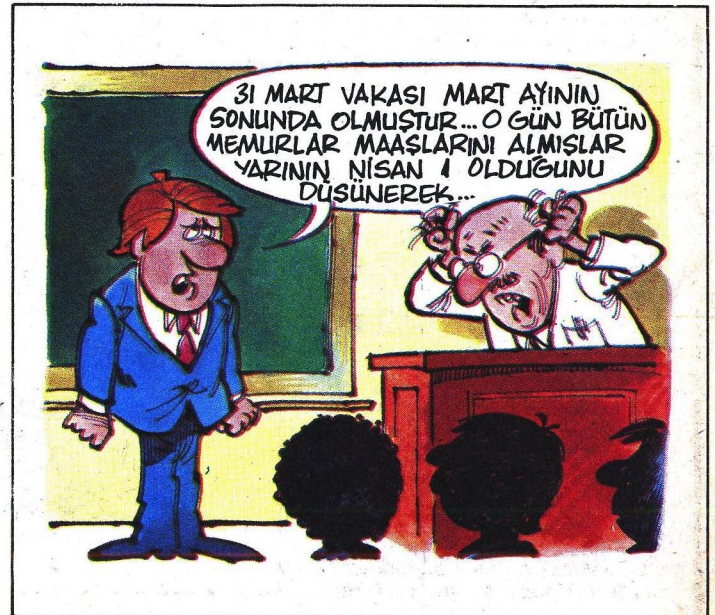
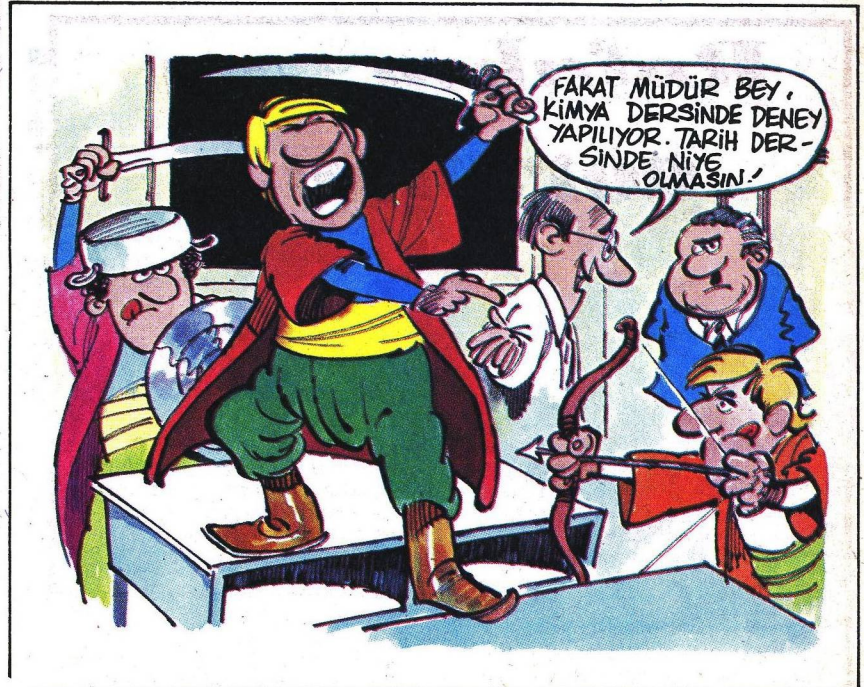
ANKARA'NIN HAVASI, MİLLETİN YÜZ KARASI

Tarihten ders alalım

BALTACI'YLA KATERİNA'YI TARİF ETMEDEN ANLAT OĞLUM

TARİH, tarihtir. Buna en düşkün olan da, bizim mahallenin bakkalı Salih'tir. Süleyman efendilerin, hangi tarihte, kimseye çaktırmadan evden taşındıklarını ezbere bilir. Çünkü bu emekli memur, bir gece üç buçuk parça eşyasını kamyonu atmıştır. Bakkal Salih efendiye tam, yedi bin üç yüz lira borç takmıştır. Bilgi zenginliği bakımından, palalıyık Hüsamettin de yabana atılmaz, haa... Sor, belediyeyle aralarında ücret anlaşmazlığından doğan uyuşmazlığın tarihini, şıp diye söyleyiversin! Sendika hangi tarihte grev kararı almıştı, kent çöplerin içinde kalmıştı? Öyleyse, boş verelim talih, yumulalım tarihe!

KARA KARA DÜŞÜNME
LAN... HAVAYI KİRLETMEKTEN
CEZA KESERİM HA...

İşletmeler Bakanı iş üstünde...

Refahın ucu göründü...

LACA zam, sanayi ürünlerine zam, suya zam, sabun zam geldiğine bakmayın siz. Hükümete göre, 4. Beş Yıllık Plan'ın yürürlüğe girmesiyle, Allah ne muradımız varsa verecek.. İki yıl sonra sıkıntılarımız sona erecek.. Karaborsa aklanacak. Gazeteyi andıran duvarlar, kendiliklerinden temizlenip, paklanacak. Anarşinin karşısında kahramanca durulacak. Her sokağa bir darphane kurulacak.

Bütün bunların nasıl gerçekleşeceğini düşünüyorsunuz değil mi? İlgili bakanların kendi ağızlarından dinleyelim:

Sosyal Güvenlik Bakanı İlgüzar: "Şiirlerimi basacak bir matbaa bulacağım. Kitaplarımın geriyle, çok sayıda Huzur Evi kuracağım. 1980 yılında hizmete girecek olan bu evlerde, her isteyen yurttaş bir gece kalabilecek. İmzalı kitaplarımı, yüzde 25 indirimli alabilecekler."

Gümrük ve Tekel Bakanı Mataracı: "1980 yılında, filtreli sigara sıkıntısı diye bir sorunuz kalmayacak. O tarihe kadar gereken stoku yapacağım.. Ev ev dolaşarak, sigarayı bizzat kendim satacağım."

Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Baykal: "İki yıl içinde, enerjimizi dışa bağımlı olmaktan kurtarmaya kararlıyız. Her ile birkaç kuyu açarak, ihtiyacımıza yetecek yerli petrolü sağlayacağız. Sonra bunu, kentlerin su şebekesine bağlayacağız. Benzin istasyonları bizim neyimize? Petrol kendiliğinden gelmeli evimize."

Maliye Bakanı Müezzinoğlu: "Şu vadesi dolan borçları ertlettik mi, kazma-küreği kaplığı-

mız gibi, yurdu baştan başa tarayacağız, altın ve gümüş arayacağız. Ancak bundan sonra toplum katları arasında fırsat eşitliği doğacak.. Hükümet, milleti paraya boğacak."

İçişleri Bakanı Ozaydınlı: "Anarşiyi durdurmak için hazırladığımız planın son aşamasına gelmiş bulunuyoruz. Gençlerimiz, daha bir süre ortalığı birbirine katacaklar. Sonra heveslerini alarak, 1980 yılı başlarında silahları ellerinden atacaklar."

Kuyruk arkadaşlığı başkadır

Hikmet FERİDUN ES

VAAAAY, sevgili kardeşim, arkadaşım aziz kuyrukdaşım efendim! Üç gündür kuyruğa teşrif buyurmadınız beyefendi.. Bayağı meraka düştük. Kuyruk arkadaşlarınız sizi ne kadar da severlermiş meğer! Öyle ya, hergün hayatımız aynı kuyrukta geçerken, birden ayağınızı kesin-ceeee.. Adeta endişelendik! Sizi gördüğümü yarın müjdeleyince, bütün kuyruk dostlarımız bayram edeceklerdir..

-Sağolsunlar... Benim de hepsini göreceğim geldi Mirim! Bütün kuyruk yârânını.. Bak karıcığım, sana en samimi kuyruk arkadaşımı takdim edeyim... Aziz kuyrukdaşım Hüsamettin Beyefendi! Hergün Karaköy'deki filtreli kuyruğunda beraberiz.. Süt kardeşliği, kan kardeşliği gibi, aramızda derin bir kuyruk kardeşliği teessüs etmiştir kendileriyle..

Evet... Yalan da değil hani! Askerlik arkadaşlığı, okul arkadaşlığı, daire arkadaşlığı gibi, şimdi Türkiye'de yeni ve kuv-

vetli bir arkadaşlık doğdu: Kuyruk arkadaşlığı! Acı-tatlı anıları, kavgaları, sonu gelmeyen beklemeleri, ümitleri ve ümitsizlikleriyle, kuyrukta kurulan sağlam dostluklar... Ve yeni dost, vefalı dert ortağı: Aziz kuyruktaş! Ne günlerimiz geçti şu kuyrukta.. Hani biz emekliler için.. Kuyruk da olmasa, ne yapardık?

Yalnız emekliler mi ya? Bakın yanınızda konuşuyorlar:

- Evlenmişler, öyle mi? Nerede tanışmışlar?

- Filtreli de... Şöhrete bakınız siz! Filtreli demek kâfi!.. Ve göğsünü yumruklayarak öğünen bir zat görüyorsunuz:

-Bana bakın siz! Mataracı yok mu Mataracı? En yakın kuyruk arkadaşımdır benim. Vaktiyle viski kuyruğunda ne günler geçirmişizdir. Kuyruk arkadaşlığı bu...

Siz hangi kuyruğa devam buyuruyorsunuz acaba?

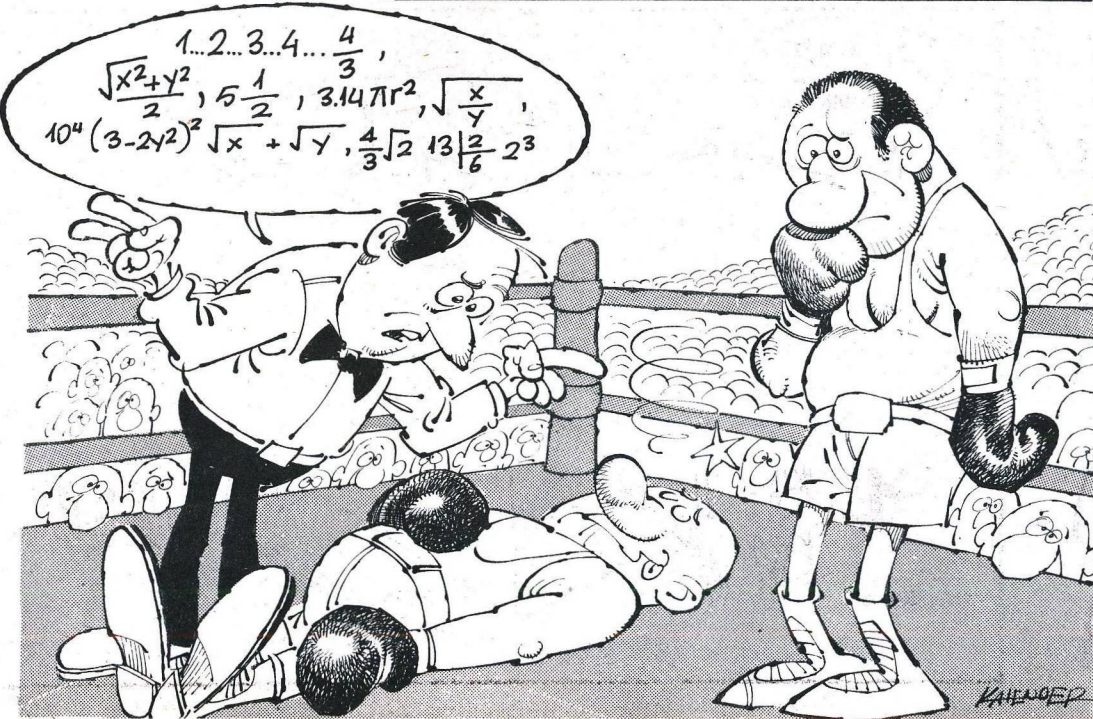

Şimdi okullu olduk, ringleri doldurduk!..

Boks okulu da açıldı...

TOP, ayakla, boks da yakla öğrenilir. Bu kuraldan hareket eden Gençlik ve Spor Bakanlığı, gerekeni yaptı, eğitim ve öğretim kurumları arasına, boks okulu da kattı. Şimdi öğretmenlerin de, öğrencilerin de halleri duman! Her şeyden önce ayakta kalmak zorundadır sınıf geçmeyi uman!

Arkadaşımız GÜNEŞ TECELLİ'nin TÜRKİYE'DE İLK

Profesör Neşet Neşter, yalnız Türkiye'de değil, Dr. Barnard'ı örnek alarak yaptığı kalp nakli ameliyatlarıyla, Orta Doğu ve Balkanlar'da da, büyük üne kavuşmuştu.

Gerçi, ilk ameliyatta, hasta yeni kalbi takılmadan vefat etmişti. Ama sonradan edindiği tecrübelerle, tıp ilmine büyük yararları dokundu. Son ameliyatında (Bu, elli sekizincisiydi) hastasını yeni kalbiyle yirmi beş saniye kadar yaşatabilmişti. Orta Doğu ve Balkanlar'da, takma kalple bir insanı yirmi beş saniye yaşatabilmiş başka hiç bir tıp otoritesi yoktu.

İşte o gün Profesör Neşet Neşter, Orta Doğu ve Balkan-

lar'da bu kez bir başka organ naklini gerçekleştirecekti. Gazetelerden, İspanya'da bir erkeğe, yumurtalık naklinin yapıldığını okumuştun.. Trafik kazasında yumurtalıklarını yitiren birine, bir ölününki nakledilmişti. Ölü erkeğin yumurtalıkları buzdolabında, on dört saat dondurulduktan sonra operasyon gerçekleştirilmişti. Ve, hasta, ameliyattan, kırk sekiz saat geçmeden, hemşirelerin peşinde koşmaya başlamıştı.

Profesör Neşet Neşter, "Bana, yumurtalıklarını yitirmiş birini bulun. Bu ameliyatın yurdumuzda da yapılabilceğini tüm dünyaya kanıtlayamam istiyorum" demişti. Yumurtalıklarını yitirmiş

Elma ve ıslık sorunu

GENÇ kuşaklarda değişik dünya görüşleri, sadece Türkiye'ye özgü, garip çaprazlara girmeye başladı.

Örneğin Sipahi sigarası içersen sağcı, Barış sigarası içersen solcu oluyormuşsun..

Düz pantolon giyince solcu, kareli pantolon giyince sağcı olduğun gibi...

Okulda, öğlenleyin evden getirdiği bir elmayı yiyen çocuğa:

- Sen küçük burjuvasın, elma yiyorsun, diye sataşmışlar. Bir başka çocuğa da:

- Sen olasılık, olanak diye konuşuyorsun, demek ki solcusun diye dayak atmaya kalkmışlar.

Bu arada, çiçek sevmek, kedi okşamak ve çukolata yemek burjuvalıktır, diyenler de oluyormuş; modern şairleri sevmek, ıslıkla pop müziği çalmak solculuktur diyenler de.

Papazların orta çağdan kalma engizisyon mahkemelerinde de bilimsel kitapları okuyanlar veya laboratuvar deneyleriyle uğraşanlar, şeytanla işbirliği etmek ve büyücülük yapmakla suçlanarak, odunlar üstünde yakılma cezasına çarptırılırdı.

Gencecik çocuklara, sağcılık yahut solculuk etiketi altında orta çağ papazlarının ipe sapla gelmez bağnazlığı nasıl aşılarmıştı, kestirmek kolay değil.

Kedi sevmenin yahut elma yemenin burjuvalık olduğu, yahut ıslıkla pop müziği çalmanın solculuk olduğu iddialarının nasıl bir beyin yapısından kökenlendiğini araştırmak gerekiyor.

Çünkü tam orta çağ papazlarının çevrelerine dehşet salmak için kullandıkları garip bir suçlama mantığıyla karşı karşıyayız. Hem de kimlerde? Demokrasi döneminde doğmuş, yaşı henüz yirmiden küçük olan çocuklarda..

NASIL oluyor da bu yavrularda Ortaçağ, engizisyonunun bakış açısı bütün dehşetiyle hortluyor? Karşımızda değişik iddialar altında onu bunu suçlayıp korkutmak isteyen üç yüz yılın gerisindeki papaz kafalarını görüyoruz gibiyiz.

Acaba bu bağnazlık, bizdeki "Neüzibillah kafir olursun" geleneğinin bir uzantısı mı? Çünkü solcu da çiçek koklayana kendi dilinde "Neüzibillah kafir olursun" demek istiyor, sağcı da sanat dergisi okuyana kendi dilinde "Neüzibillah kafir olursun" demek istiyor.

Yoksa belirli bir kültür ve görgü eksikliğiyle donatımsızlık, gençleri kendiliğinden Ortaçağ düzeyine mi indirmede?

Kişilerin dünya görüşleri pantolon desenleriyle, sigara markasından nasıl anlaşılır? Ve ciddi ciddi böyle bir iddia nasıl ortaya atılır? Toplumsal bir psikopatoloji olayı bu...

YANI sonunda gele gele Ortaçağ umacılığına mı geldik? Düşünün ki durup dururken suçlanmamak için nasıl pantolon giyip, hangi sigarayı içmemiz gerektiğini öğrenmek sorunuyla karşı karşıyayız. Daha bunun elması, şiiri, ıslığı falan da var...

Kalkınmış bir ülke değiliz, ama özellikle genç kuşaklarda uç veren bu ilkel çarpıklıklar insanı karamsarlığa sürüklüyor. Yoksa çağdaşlaşıyoruz derken uzaklaşmaya mı başladık çağdan?

Baksanıza on beş - yirmi yaş çocuklarında, "Neüzibillah kafir olursun" korkutması hızla yaygınlaşmada.. Beyazın da beyaz olduğu gibi, acının da acısı vardır ve bir toplum için acının da acısı budur işte..

tanık olduğu yılın tıp olayı:

YUMURTALIK NAKLİ

birini bulmak uzun sürmedi. Duvarda yazılı sloganları silmekle görevlendirilen bir temizlik işçisi, yediği tekmeyle yumurtalıklarına veda etmişti. Yeni yumurtalığı bulmaksa hiç dert olmadı. Yetmiş beş lira karşılığında, fakir mezarlığına gelen son cenazeden en tazesi alındı. Bir kavonoz içinde, hastanenin buzdolabına yerleştirildi.

O gün televizyon, radyo ve gazeteler, Profesör Neşet Neşter'in öğleden sonra yapacağı yumurtalık naklinden uzun uzun övgüyle bahsettiler.

Ameliyat, saat on beşte başladı. Neşet Neşter ve taş kişilik yumurtalık nakli ekibi, gerçekten işlerinin ustasıydı-

lar. On beş dakika içinde eski yumurtalıklar çıkartıldı ve beyaz bir leğenin içine atıldı.

Profesör Neşet Neşter "Yeni yumurtalıkları getirsinler" dedi.

Başhemşire duvarda asılı telefona koştu, emri tekrarladı:

"Buzdolabındaki yumurtalıkları getirin."

Ameliyat ekibi yeni yumurtalıkları yerine yerleştirmek için son hazırlıkları yapmakla meşguldü.

Profesör Neşet Neşter, gözlüğünün üzerinden başhemşireye baktı:

"Gecikiyorlar.. Çabuk getirsinler" dedi.

Başhemşire, gene telefona koştu. Telin öteki ucun-

dakiyle hararetili hararetili şeyler konuştular. Sonra başhemşire profesöre seslendi: "Yumurtalıkları bulamıyorlarmış efendim."

Profesörün tepesi attı: "Ne demek bulamıyorlar. Daha sabah, buzdolabında duruyordu.. Kavonozun içinde... Gözlerimle gördüm."

"Yokmuş efendim."

Ortalık karıştı.. Başta Profesör Neşet Neşter tüm yumurtalık nakli ekibi ameliyathaneden dışarıya fırladı. Yumurtalığın mutlaka bir kaç dakika içinde bulunması gerekiyordu. Herkes, bir yana koştu.. Az sonra, tepesindeki külâhtan, ayakkabısına kadar beyazlar giymiş birini, profesörün karşısına getirdiler:

"Herşeyi bu biliyor" dediler.

Profesör Neşet Neşter bağdı:

"Yumurtalıkları ne yaptın?"

Beyazlar içindeki adam. Şaşalamıştı:

"Ta... ta... tavasını yaptım dohtur beg."

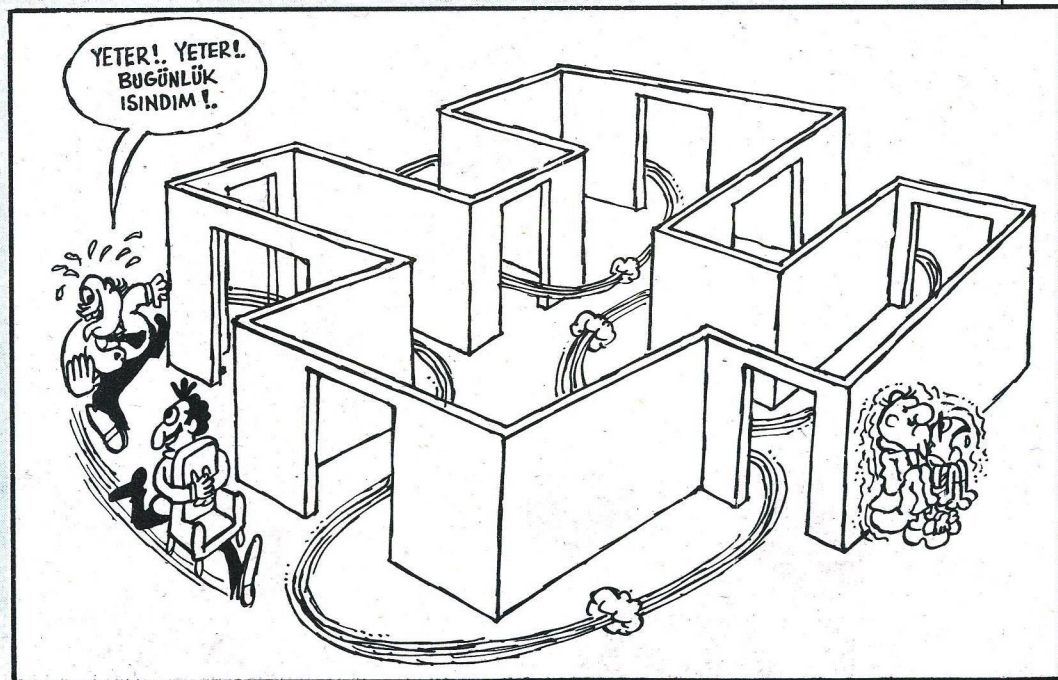
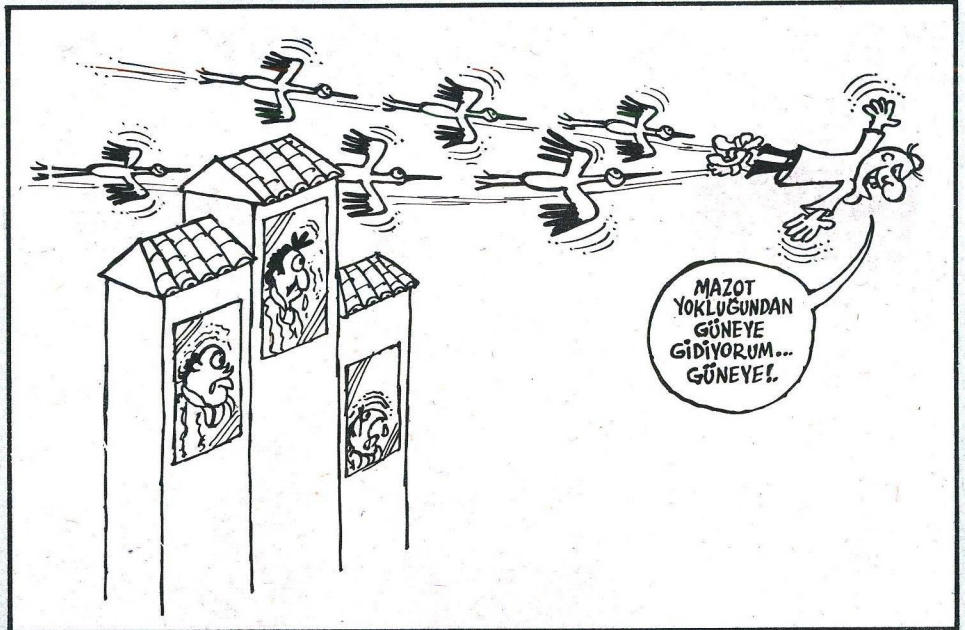
"Nee? Tavasını mı yaptın?"

"Valla niye böyle üzerime varıyorsunuz ağnamadım dohtur beg... Daha öğleyin, 'Helâl olsun saa Ömer usda!.. Tavada goç yumurtası dediin işte böyle olu, diye sırdımı sıvazlıyan, sen değel miydin?"

ULAN, YUMURTALARI BANA YEDİRSİN HA!..

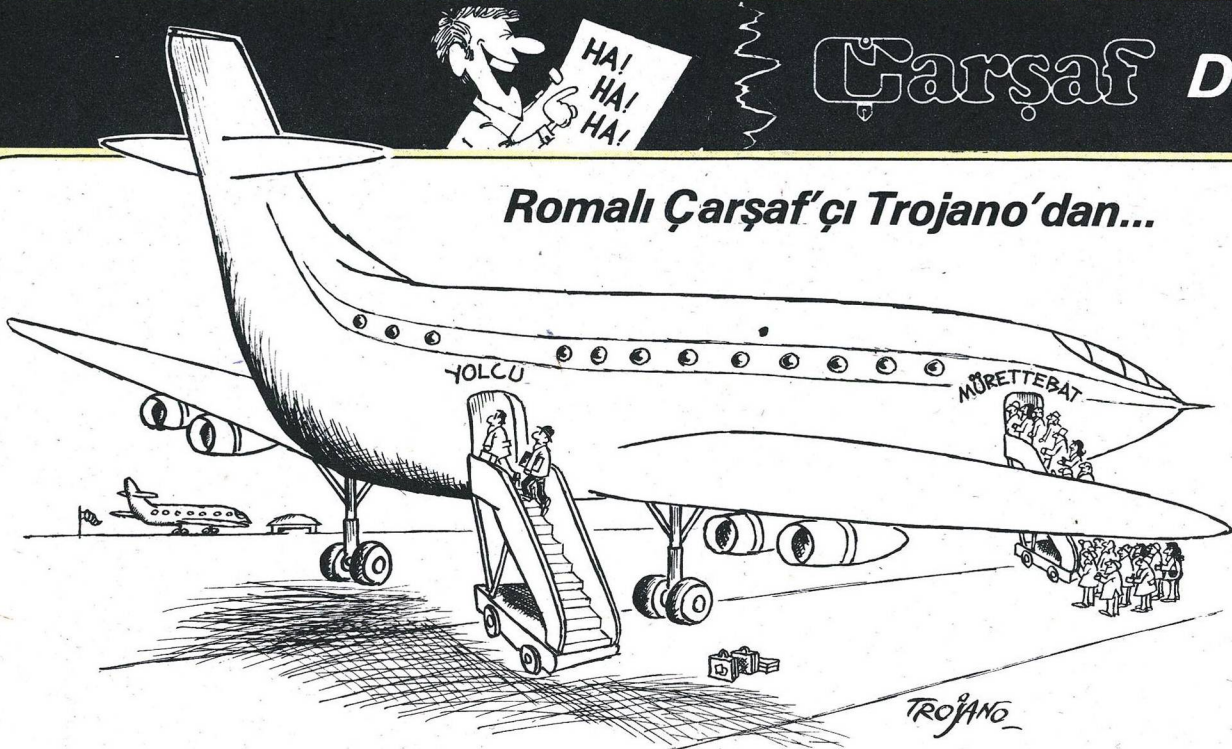
Liderlerin mazotu bitti

NEHAR TUBLEK

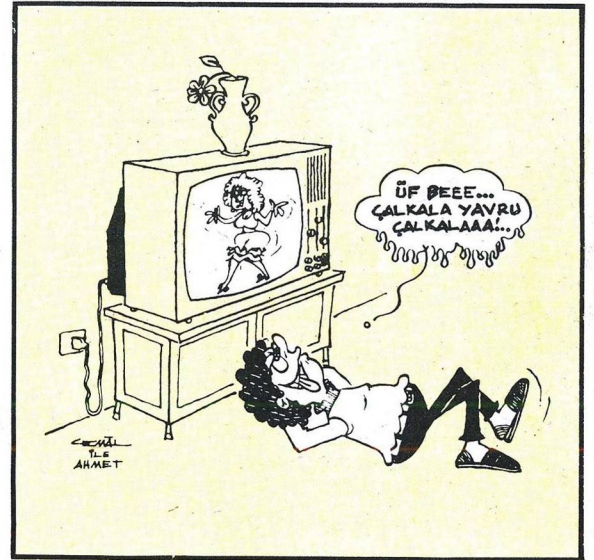

Çarşaf DOLUSU KAHKAHA

Romalı Çarşaf'çı Trojano'dan...

Mehmet DAL

NURAN SİRMAN

Süleyman ÖZKONUK

DİREKSİYON BAŞINDA SEYREDİLEN FİLM RAY ONE NEW YORK'TA TAKSİCİLİK YAPMAKTAYDI. AMA ARKADAŞLARI ONU RAHAT BIRAKMIYORDU.

SÜRÜGÜ

ONAYNALAR: RAY ONE? İZABEL SEVBENİ
İZAN + GİZEN
MESUT EKİNER

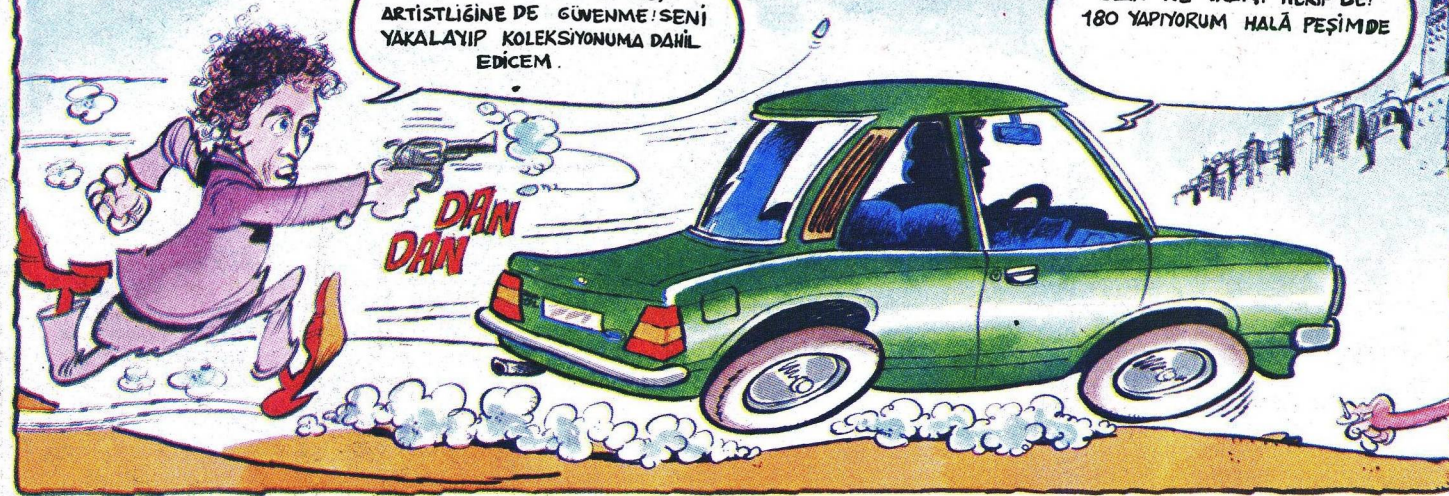
PARALARI YEMEK İÇİN GİTTİĞİ KUMARHANEDEN ROL İCABİ, RAY ONE İZABEL SEVBENİ İLE TANIŞIR.

VE ONU YATAĞA ATAR.

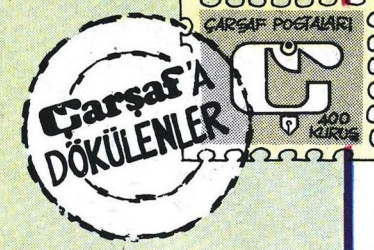
FAKAT KİL BİR POLİS, RAY'I GÖLGE GİBİ İZLİYORDU.

RAY, BANKADAN ÇALDIĞI PARALARI, SAKLADIĞI TREN GARINDAKİ KİRALIK KASAPAN ALMAYA GİTTİĞİNDE...

ULAN FİGÜRAN HAMDİ, BIRAK O PARALARI YERİNE.. FİLMİ MOMMOK ETTİN.

Sevgili ÇARŞAF'çılar, merhaba...

DERGININ geçen sayısında "Çarşaf'a Dökülenler" köşesini bulamayanların telefonları birbiri ardına gelirken biz, yeni yılda, sizlere ne gibi yenilikler sunacağımızı saptamak için, toplantı üstüne toplantı yapıyorduk. Sahi, siz bizim toplantıların nasıl geçtiğini bilmezsiniz, değil mi? Eskizlerimizle, önerilerimizle ortadaki büyük masada yerlerimizi alıp, başarılar rakip takımı beklemeye. Çok geçmeden Çetin Emec Mehmet Ali Kayabal, Vedat Saygel, Nihar Tüblek ve Şinasi Gümüşel'den oluşan deplasman takımı da, sahadaki yerini alır. Para atışından sonra çoğu kez, Çetin Emec deniz tarafındaki kaleyi seçer, bizim takım gazhene tarafına geçer. Ve başarılar paslaşmaya...Bizim çocuklar, lig devlerini milyonluk transferleri gibi, "Maça asılacağına, bir ses sanatçısıyla basıl" kuralına uyarak, servisin neşesi Sinan'ın çizdiklerini masanın altından almışlar, çoktan kendi âlemlerine dalmışlardır. Bülent'in (Düzgit) yüzü kızardı mı, bilin ki Mesut'la Gürcan da girmişler devreye. Kalender, o ünlü dalgınlığıyla zarar vermektedir çevreye. O dakikaya dek ne kaleimize giren golleri saymışlardır, ne plâna alınan konuları duymuşlardır. Kolay çizmenin, kolay espri bulmanın kendilerine verdiği güven duygusuyla paylarına düşen işi alıp, kalkarlar masadan. Çoğunlukla da, kendilerini hafife alanları utandırırılar.

Neyse, yeni yılda daha hınzırca espriler vaat ederek, mektuplarınızı açmaya başlayalım bakalım.

Ankara'dan gönderilen imzasız mektubun sahibine:
APO'CULUK hakkında verdiğiniz bilgiye teşekkür ederiz. Bizim için yararlı oldu. İyi niyetimize olan güveninizi yitirmeyin.

Ankara'dan Vahid Bademci:
Sinan Gürdağcık ağabeyin "MAD dergisini izlesin, ama konularını kendi bulsun" diyor.

Samsun'dan Aziz Sivashoğlu:
Sizin durumunuz da öyle... Oysa azmetmeniz, neler yapabilirsiniz.

Kayseri'den Faruk Cobutoğlu
da karikatürlerini postaladığı zarfa, şartlarla donatılmış bir de mektup eklemiştir. "1- Bu karikatürlerin kapakta yayınlanması... 2- Konusunun değiştirilmemesi... 3- Karikatür başına 1000 TL verilmesi" diyor. Uzat şu elini, uyuşalım bakalım. Kilosunu kaçtan veriyorsun?

Mersin'den Halil Ünal: İlgini, çok çok teşekkürler. Minik fikranızı ilk fırsatta yayınlayacağız.

Malatya'dan Muharrem Elmasulu kardeşimiz de, "Karikatür, öykü, gülmece yazıları, ne isterseniz yazar - çizerim" diyor. Örnek yollarsanız, doyurucu yanıt verebiliriz.

Daha güzel günlerde, daha güzel ÇARŞAF'larda buluşmak üzere, şimdilik hoşçakalm.

AYTEKİN KOTİL

Haftada bir, Kotil'in kabul günü...

BAŞKAN, DERT DİNLİYOR...

DERT kazanı İstanbul'un dert babası Aytekin Kotil, ev hanımlarının düzenledikleri kabul günlerinden esinlenerek ve biraz da buna zorunlu kalarak, haftanın bir gününü, hemşehrilerinin dertlerini dinlemeye ayırdı. Markopaşa'nın yanlıtlarına, bir kulak verelim:

İşçi Sakir: "Sayın başkanım: Sekiz nüfus, bir gecekondu odasına sıkışıp, kalmış durumdayız. Yardımanızı rica ediyorum. Aldığım para, sigaramla ev kirasına yetmiyor. Hastalıktan kırılıyoruz, ilaç yok. Büyük oğlan şeker hastası. Karı, sağır..."

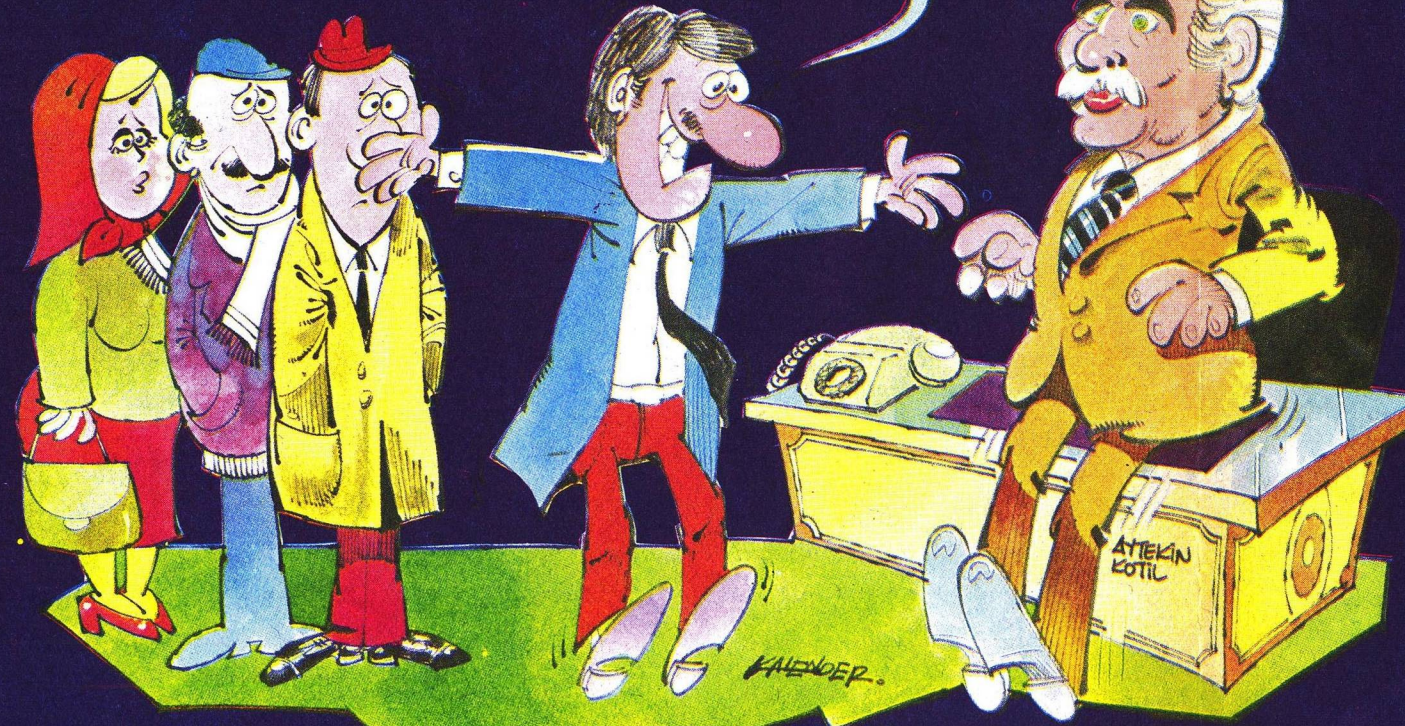
Kotil: "Valla hemşerim, fırla sokağa, "Yangın vaaaar!" diye bağır!"

Öğretmen Mürteza Sırada: "İki arada kaldım efendim: Okulda ve-lilerden, sokakta eylemci denen delilerden biktım, usandım! Hani şeytana uyacağım... Birkaç kişiyi de ben vuracağım!"

Kotil: "Yok, yok... Kimseyi vurma. Bu kentte de pek durma!"

Emekli Ayetullah Ayet: "Başkan oğlum. Kuyruğun sonuna takıl dım, üç aylık maaşı, yankesicilere kaptırdım. Perişanınız, ne yapayım?"

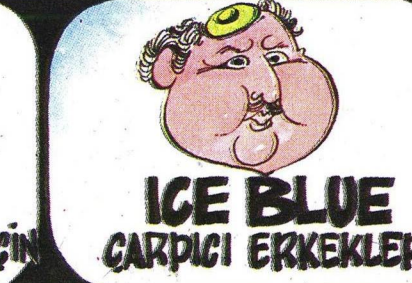
Kotil: "Sayın Ayet... El kuyruğuna girme aklın varsa şayet!"

BELEDİYENİN YENİ CEZA YÖNTEMİ

Politik bir traş reklamı...

ÜMIT YAŞAR OĞUZCAN

Bizde ne var?

"Ne sihirdir ne kerâmet budur marifet" deyip, Sandıktan çıkıveren hokkabazlar bizdedir. Kendisi afiyetle üç öğün salkımlı yeyip Aleme talin veren binamazlar bizdedir.

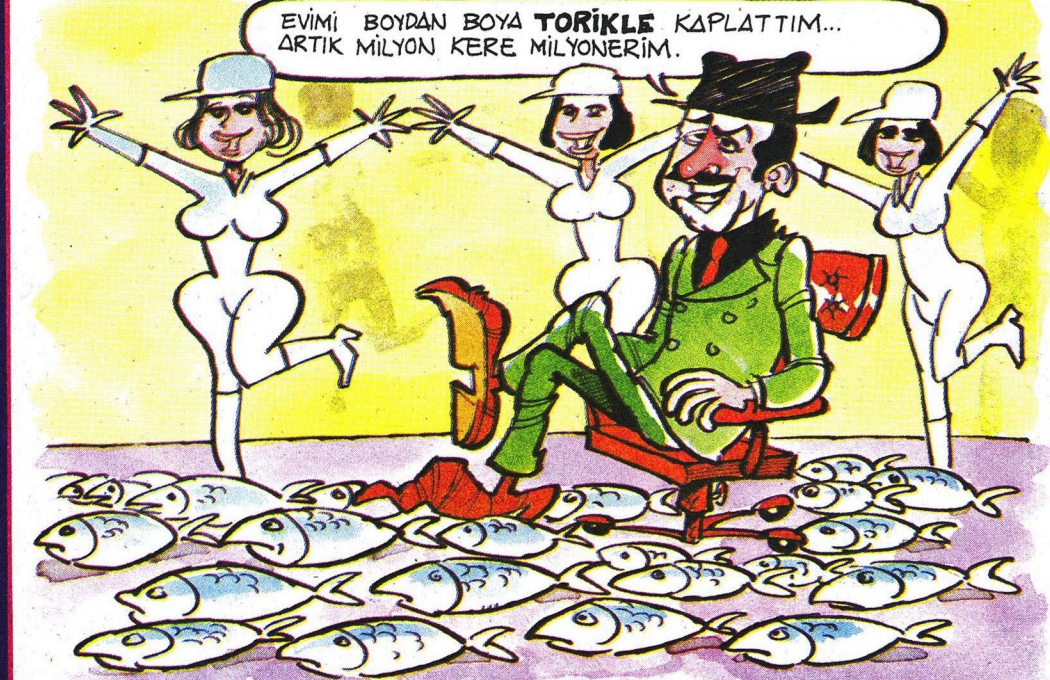
En kokmuş yiyeceklerle, en hileli yağ satan, Ana sütüne bile maharetle su katan, Gözle kaş arasında herkese kazık atan: En usta düzenbazlar, sihirbazlar bizdedir..

Biri var: adam diye saymaya ister şahit, Fakir milletin malı sanır kendine ait! Sorarsan: yolunmaya en hazır, en müsait Besilli ördeklerle yağlı kazlar bizdedir.

Halkı aldatmak için gizli ökseler kuran, Bir kalem oynatarak milyonluk volî vuran, Ölü eşekten salam, sinekten yağ çıkaran Şeytanın ta kendisi madrabazlar bizdedir.

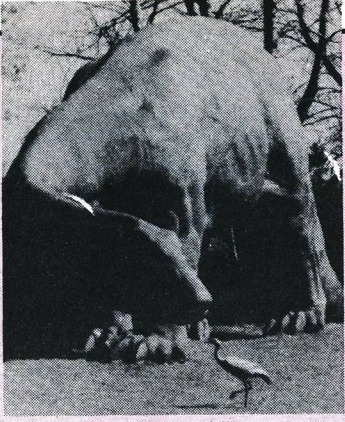
Bir sofa olmuş vatan, önüne gelen yiyor, Sonu neye varacak, bunu kimse bilmiyor... Herkes birbirine "afiyet olsun" diyor! İnce yağlar, pohpohlar, bol piyazlar bizdedir.

Hicvedecek ne kadar adam varmış a dostlar? Meğer ne bitmek bilmez hazinemiş bu diyar. Çok şükür taşlamanın bizde kırk türlü var, Güm güm öten davullar, ince sazlar bizdedir.

Bir çift torik 1200 lira

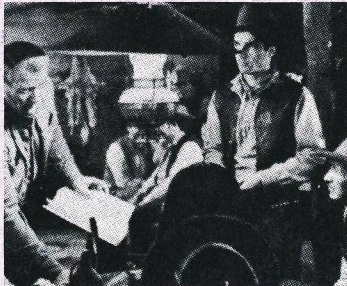
Biri rüyasında bir dinazorla bir leyleği muhabbet ederken görürse, bu onun muhabbet başına gireceğine işarettir. Ya da leylekler kendisine bir oğlan çocuğu getiriyor olabilirler.

TABİRİ
CAİZSE...

RÜYA TABİRLERİ

Bir rüyada, insan kendini balık adam takımları giymiş vaziyette, su altında palamut yakalarken görürse, bu onun Kaptan Kusto'yla tanışacağını ve palamutun fiyatının 90 liraya fırlayacağını gösterir.

Biri kendisini rüyasında Kirk Douglas ve öteki kovboylarla kafa çekerken görürse, bu rakıya zam geleceğini gösterir...

Bu hafta resimleri bulduğumuz için böyle yazdık. Artık mecburen bu rüyaları göreceksiniz. Haftaya daha neşeli rüyalar süreceğiz inşallah.

Altın'ın tarihi

Yazan-Çizen:
Sinan GÜRDAGCIK

İLK ALTIN, TAŞ DEVRİNDE... EE... SEY... ÖHÖ...

"ALTIN, SÖZÜBÜNÜ
DAHA KÜÇÜK YAŞTA
DUYMUSUZDUR. ANCAK
BU İLK BİLGİ, ÇOCUKÇA
SAKADAN İLERİ
GİTMEZ...

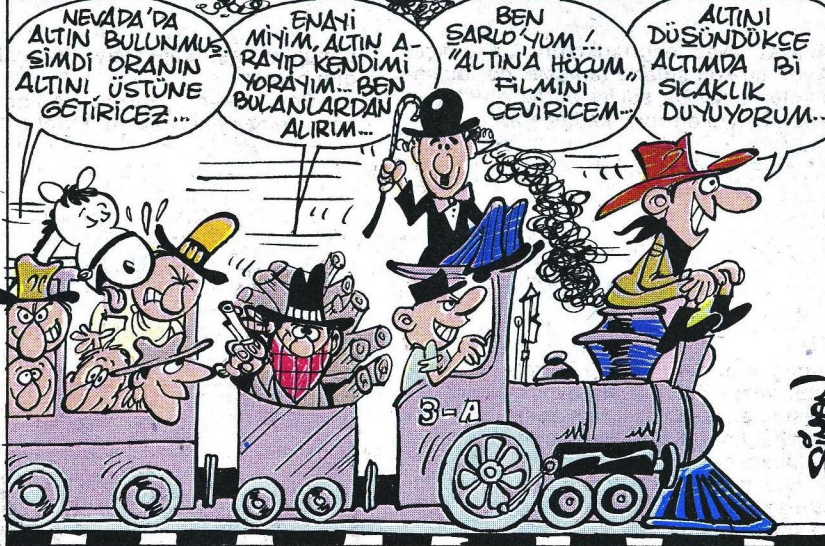
ALTIN NE RENKTİR?

YAŞIMIZ İLERLEDİKÇE, ALTININ MEK-
SİKA'DA YAŞAYAN AZTEKLER TARA-
FINDAN BÖL MİKTARDA KULLANILDI-
ĞINI ÖĞRENDİK... BUNLAR, BALIK OLTAĞI
NI BİLE ALTINDAN YAPILARMIS... KE-
RİZLER, ALTININ DEĞERİNİ NERDEN Bİ-
LECEKLER... AZTEKLER DE BU BÖYLE DE
SÖZTEKLERDE NASIL, BİLEMİYORUZ...

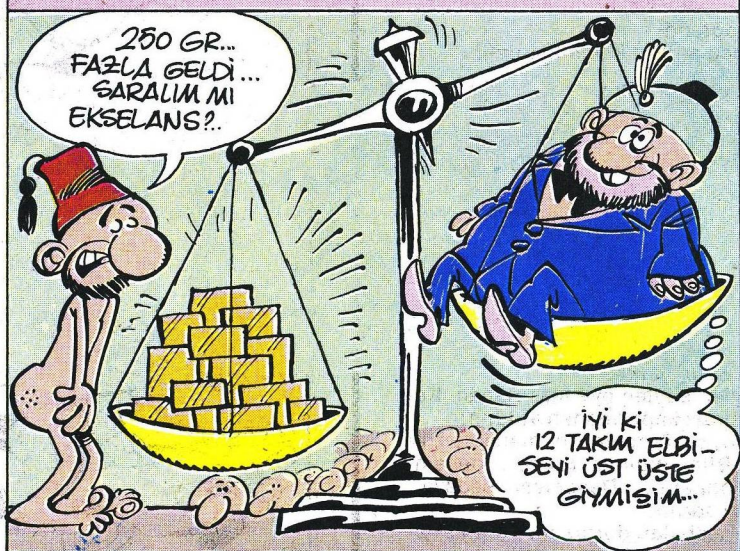
SONRADAN AMERİKAYA AYAK BASAN AVRUPALILAR, YERLİLERİ KİTİR
KİTİR KESEREK ALTINLARINI ALDILAR. O DA YETMEDİ, YENİ YENİ MADEN
LER KAZARAK ALTIN ARADILAR... BÖYLECE AMERİKA'DA 'ALTINA HÜCUM'
DEVİRİ BAŞLADI...

ALTIN ELDE ETMENİN ÇEŞİTLİ
METOTLARI VARDIR... EN BİLİENİ,
TOPRAĞI KAZMAKTIR...

BİR DE TERAZİ METODU VARDIR... AĞA HAN, HER SENE
HALKI TARAFINDAN ALTINLA TARTILIRDI...

MÜZMİN DEVALÜASYON İLETTİNE TUTULDUĞU
MÜZDAN OLACAK, BİZ DE ALTINA PEK DÜŞKÜ-
NÜZDÜR. BU DEĞERLİ NESNEYİ, EN DEĞERLİ
VARLIĞIMIZIN ÜZERİNDE BULUNDURMAYI
DA ADET EDİNMİŞİZDİR...

Vedat Saygel'den

bir öykü

Okuma seferberliği

Hangisine dua edeyim bilmem ki. Safinaz nanıma mı, yoksa bitişliğimizde oturan Kenan beye mi? Kenan bey olmasaydı, Safinaz hanımlarla tanışamayacaktık. Onlarla tanışmasaydık, bizim çocukların tarih bilgilerini artırmayacaktık. Tarih bilgilerini artırmasaydık, kırık not getirmelerini önlemeyecektik.

Neyse ki, beşi oğlan, ikisi kız, çocukların yedisi de, okuma konusunda soya çekmiş. Örneğin, rahmetli babam, çok iyi gazel okurdu. Amcam, kafası bozuldu mu, insanın gelmişine, geçmişine okurdu. Eh, ben de pek boş sayılmazdım. Alacaklılara maval okurdum, ucuzluğa rahmet okurdum, eve gelen icra bildirimlerini okurdum, elektrik sayacını okuyan görevliye inanmaz, bir de kendim okurdum! Eee, böylesine okumaya düşkün bir soydan, kara cahil çocuklar çıkacak değildi ya. Sığışmak zorunda olduğumuz tek göz odaya yedisi birden doluşup, kör hafızlar gibi ellerini kulaklarına koyarak, sesli çalışmaya bir başladılar mı, yer gök iniyor! Bilmediklerimi ben öğrendim, mutfaktan çıkmayan anneleri öğrendi... Alt katta oturan komşular bile öğrenmişler de:

-Beşinci sınıfın coğrafyasını, baştan aşağı ezberledik.. Orta birinkine başlamak mümkün mü acaba? diye teşekkür etmişler.

Duyunca, koltuklarını kabardı. -Aferin, dedim. Bir çocuk, bir okul; yedi çocuk, yedi okul demektir. Yedi okul da, bir kente yeter.

Bir kez, mahalle halkını cehaletten kurtarmak amacıyla seslerini daha da yükselttiler.

-İyi ama, dedim, hepiniz ayrı sınıflarda okuyorsunuz. Bu kadar sesli çalışsanız, birbirinizi şaşırtmaz mısınız?

Alfabeyi söktürmek için, iki yıldır birinci sınıfta gecesini gündüzüne katan bizim en küçük numara:

-Neden şaşıracakmışız? dedi. Daha güzel öğreniyoruz. İstersen, dördüncü sınıfın sosyal bilgilerini, baştan aşağı ezberle okuyayım sana.

Bir başladı ki, onun ezberle söylediklerini, ben kitaptan izliyemiyordum!

-Ulan aferin bacaksız, dedim. Peki, alfabeyi ne yapıyorsun?..

Onu da, dördüncü sınıfa giden ablası öğreniyormuş.

Artık okullar dağılınca, bizim evde bir şenlik başlıyor ki, görmeyin! İş dönüşü sigara almak için uğradığım bakkal:

-Senin ortanca kızdan Allah razı olsun, diye sırtımı sıvazladı.

-Hayrola dedim, bir şey mi oldu?

-Onun sayesinde, artık benim çocuğa özel öğretmenimden ders aldırmiyorum. Az uz değil, saati 30 liradan, ayda dünyanın parası tutuyordu.

-Şimdi n'apiyorsun?

-Okuldan çıkınca, oğlan buraya geliyor, senin kızın verdiği dersi dinliyor.

Bizim evle dükkânın arası, en azından 200 metre! Kız nasıl bağırır, oğlan nasıl duyar?

-Buradan güç duyulur, dedim. Gönder eve, bizimkilerle birlikte çalışsın.

-Yoo, dedi. Çok rahat duyuluyor. Oğlan çabuk bellesin diye olacak, bir de tek tek söylüyor ki kâfir!...

Az ilerde, kahveci girdi koluma:

-Senin çocuklara söylersen de, coğrafya çalışırken seslerini biraz daha yükselt-seler...

Alay edip etmediğini anlamak için baktım, adamın yüzünde öyle bir hava yok.

-Malum, bizim burası kahvehane... Oyun oynayan var, radyo dinleyeni var, şarkı söyleyeni var.. Bizimkinin kulakları da, biraz ağır mı işitiyor ne... Dünyanın en uzun nehrinin Missisipi olduğunu duymuş da, uzunluğunun kaç kilometre olduğunu anlayamamış!

Bir irtan ordusunun kurucusu olmanın verdiği onurla eve giderken, bitişliğimizdeki Kenan Bey:

-Bir yere gitmeyecekseniz, yemekten sonra Safinaz hanımlarla birlikte, size gelmek istiyoruz dedi. İki kız, bir oğlan üç çocuğu var ki, maşallah her biri, bir ansiklopedi! Sizinkilerin ders çalışıyoruz diye avaz avaz bağırışıklarını duydukça, "Ayol, şu komşularla tanışsak da, bizimkilerden biraz bir şeyler öğremseler" diye kendini yiyip bitiriyor kadıncağız.

Demek bizi küçümsüyordu! Bozulduğumu belli etmeden, kendilerini beklediğimizi söyleyip, daldım eve. Yemeği falan kimin gözü görür?

-Aman, beni utandırmayın, dedim çocuklara. Göreyim sizi... Misafir çocuklarının karşısında, tüm bilgilerinizi dökün ortaya!

Geldiler. Dokuz kişi biz... Beş, Safinaz hanımlar, dört, Kenan beyler, 18 kişi uylanmış gibi tek odanın içinde yapıştık birbirimize! Kol, bacak, oynamıyor ki, el öpesin, el sıkasın... Mihlandığımız yerden, hal hatır sormakla yetiniyoruz. Sıra çocuklara gelince:

-Seslerinden tanıyorum efendim, dedi Safinaz hanım. Maşallah, bağıra çağıra pek güzel çalışıyorlar.

Sorna birinci sınıfın gediklisini gösterip, sordu:

-Kaça gidiyor bu şeker oğlan?

Eşimle birlikte yanıtıladık:

-Bire gidiyor ama, dörncü sınıfın tüm derslerini öğrendi.

Dördüncü sınıfın kıdemlisini işaret etti:

-Hanım kızımız kaçta?..

-Dörtte efendim.

-Aferin.. Neler öğrenmiştir kimbilir?..

-Küçük kardeşinden, biraz alfabe öğrendi. İki numaradan, sosyal bilgiler...

Beş numaradan fizik, biri İngilizce, biri Fransızca okuyan altı ve yedi numaralardan da, iki ayrı dilden "Evet", "Hayır" "Güle güle", "Teşekkür ederim" demesini öğrendi.

Kıskançlıktan mı, ne, belirli bir kırmızılık yayıldı kadının yüzüne.

-Yaa... Belli canım...

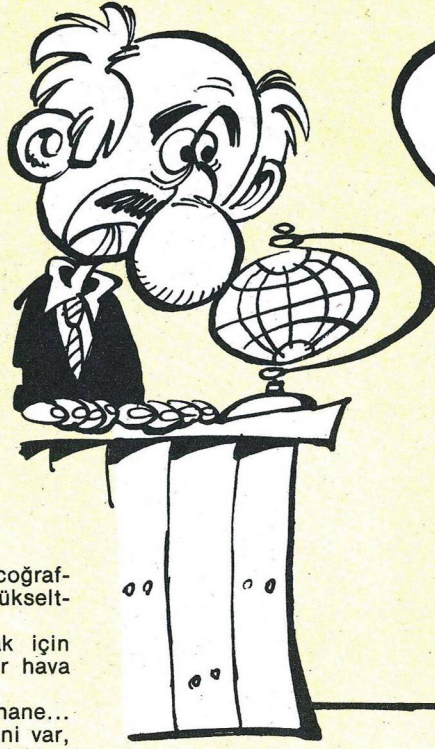
Bir şeyler söylemeye hazırlanan Kenan beye sırayı kaptırmadan atıldım:

-Biz, soyca öğrenmeye meraklıyızdır efendim. Bilmediğimizi yoktur, desem, abartmış olmam... Denemesi bedava.. Dilediğinizi sorun.

Anaları, babaları dururken, Safinaz hanımın küçük kızı patlamasın mı?

-1976 San Remo birincisinin kim olduğunu, Tom Jones'ın hangi yılda doğduğunu söyleyin bakalım?

Bir anda mosmor kesiliverdim! Eşime

baktım, fıstığı yeşil!.. Ezik bir sesle:

-Daha oraya gelmedik, diye mırıldandı bizim büyük kız. Tarihten başka birşey sorun.

-Peki, dedi konuk oğlanlardan biri. Bir şey daha sorayım: Bu hafta, Avrupa listelerinin bir numaralı parçası hangisi?

-Çıldıracağım! Bizimkilerin ağzından çıkmıyor! Eşim dayanamadı:

-Ulan, kaz gibi bakacağınıza, "Eyfel Kulesi" desenize!

Kenan bey başta olmak üzere, tüm konuklar bastı kahkahayı! Yanışlığı sezdim hemen.

-Şey, dedim, Hürriyet Abidesi diyecekti, sinav heyecanıyla Eyfel Kulesi de-yiverdi...

Gülmelerinin sonu gelmiyor ki, duy-sunlar... Sonunda eşim:

-Tarihimiz biraz zayıfçadır, diyerek

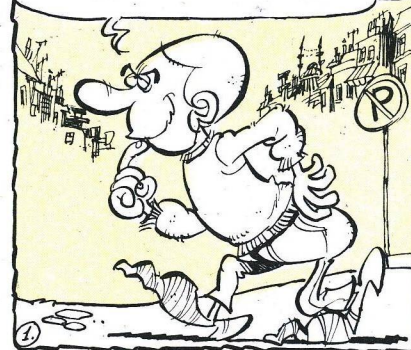
tansiyonu düşürdü. Dersler çok da...

-Zararı yok, dedi Safinaz hanım. Okuldan çıkınca bize gelseler, bir haftada bilmedikleri her şeyi öğrenirler.

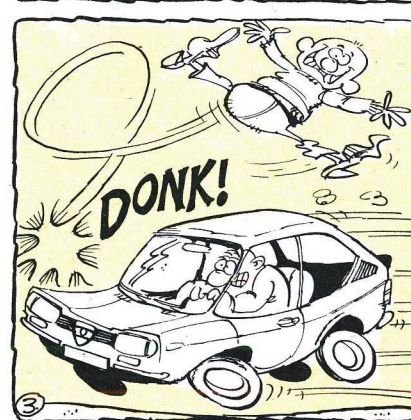
Böyle bir fırsat kaçırılır mı?... Ertesi gün çocuklar Safinaz hanımlara serdiler postu. Bir hızla da başladılar çalışmaya.. Şimdi orada festival birincilerini, günün moda danslarını öğrenerek, hem tarih bilgisi eksikliklerini gideriyorlar, hem de eve gelince, eşimle bana öğretiyorlar. Mahalle-i görmeyin.. Cümbüş, Safinaz hanımlarda bitiyor, gece yarısına dek bizim evde sürüyor. Biraz gürültülü oluyor ama, yardımlarıyla kırılı büküle, hoplaya zıplaya bir tarih çalışıyoruz, bir tarih çalışıyoruz.. Geçenlerde belediyenin eğlence yerlerini denetleyen ekibi, ruhsatsız çalıştığımız gerekçesiyle mühürü vurmasın mı kapyal!..

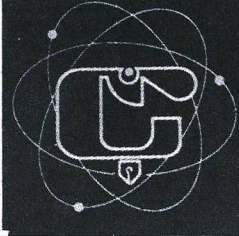
Telemanyak Teoman

ULAN TELEVİZYONDA O EN SON SEYRET-TİĞİM DİZİNİN ADI NEYDİ BE?

BİR TÖRLÜ AKLIMA GELMİYOR!.. DİLİMİN UCUNDA SÖYLİYEMİYORDUM TÖH BE!

1000
yıl sonraki dünya

Zaman Tüneli'ne de zam geldi

URANYUM fiyatlarının artması, kısa zamanda, tünel ücretlerine de yansımıştır.

Bilindiği üzere ve bilinmediği alta, tünelde enerji zemberekten elde edilmektedir. Özellikle, zaman tüneline bu böyledir. Uranyuma yapılan zam, "Bize niye yapılmıyor" diye elektrikçilerin canını sıkınca onlar da elektrik üretimini kısıtlamışlar, elektrik kısıtlanınca lambalar yanmamış, lâmbalar yanmayınca da zemberekçiler çalışmaz olmuş, çalışamayınca da üretim azalmış, azalınca da sarkaç fiatları artmış, artınca da tünele zam gelmiştir.

Zaman tüneli müdürü yeni ücretleri şöyle açıklamıştır.

Sivil: 20 lira
Talebe: 10 lira
Dul: 5 lira
Yetim: 2,5 lira
Asker: 10 lira

Bu fiatlarla artık herkes istediği zamana gidebilecektir. Resimde Tünel Müdürü Necati Lâğimborusu'nu, yeni fiyatları açıklarken görüyorsunuz.

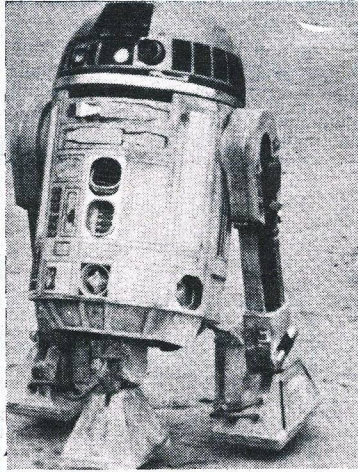
Sakat robotlardan vergi alınmayacak

HÜKÜMETİN, çalışma kanunu ve tamburu üzerindeki çalışmaları neva'dan girerek nihavent'ten çıkmış bulunuyor.

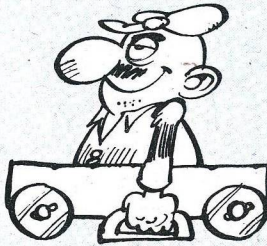
Buna göre, memur robotların katsayısı 22'ye çıkarılmakta fakat üst katlara su çıkmamaktadır. İlgililer, bütün katların deniz manzaralı olduğunu, suyu musluktan akarken göremeyenlerin pencereden bakarken göceklerini, söyleyerek, nefis bir ilgisizlik örneği vermişlerdir.

Yeni tasarının tek olumlu yönü, sakat robotlardan vergi alınmamasının karara bağlanmış olmasıdır.

Bu konuda bir açıklamada bulunan Tüm-Sak-Rob-Der Başkanı Kamil Koppukablo, "Bu tablo bizi memnun etmiştir, fakat hem yetersiz hem de eksiktir. Çünkü elektrikler kesiktir. Yalnız vergi almamakla kalmayıp şimdiye kadar alınan vergiler de iade edilmelidir" demiştir.

Sakat robotların piri, Necmi Allahversin

Hocasının altından heykelini yaptı

SENELEDİR gidip geldiği Güzel Sanatlar Akademisi'nde kalite bir Fransız şarabı gibi yıllandığı halde, bir türlü sınıf geçip mezun olmayan heykel öğrencisi Muhittin Sayın Hocası Hadi Balık'ın, altından bir heykelini döktürmüştür.

Muhittin bu nedenle, atölyenin orta yerindeki Apollo heykelinin kaidesine tırmanarak, heyecanlı bir konuşma yapmış ve şunları söylemiştir;

"Bu madeni heykeli sayın hocama yararlı olmak için yaptım. Bu heykel, aslında tam teşekkülü bir robottur.

Öylesine mükemmel Selektrofibrejik devrelerle donatılmıştır ki, Hoca'nın yaptığı her şeyi yapabilecek ve değerli vaktini harcamasını önleyecektir."

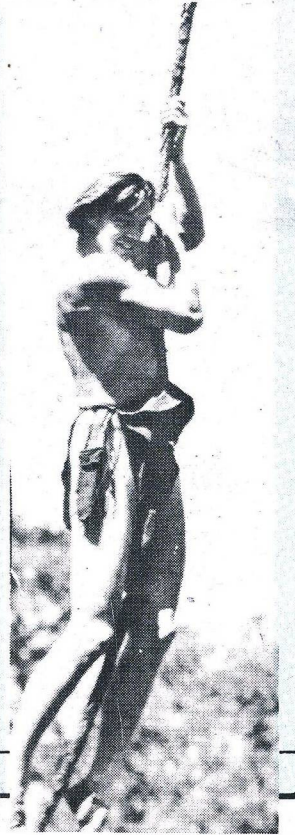
Daha sonra, Akademi helâsında gizli bir görüşme yaptığımız Muhittin amacının hocasını yağlamak değil, sağlama bağlamak olduğunu söylemiş ve "Şimdi, hoca sınıf geçme notlarını da bu robota attırır. Robotun içine öyle bir program yerleştirdim ki, benim yaptığım işlere 20 üzerinden, 20 verecek. Aman çıkırmayın" demiştir.

Polis, ipuçlarını değerlendiriyor

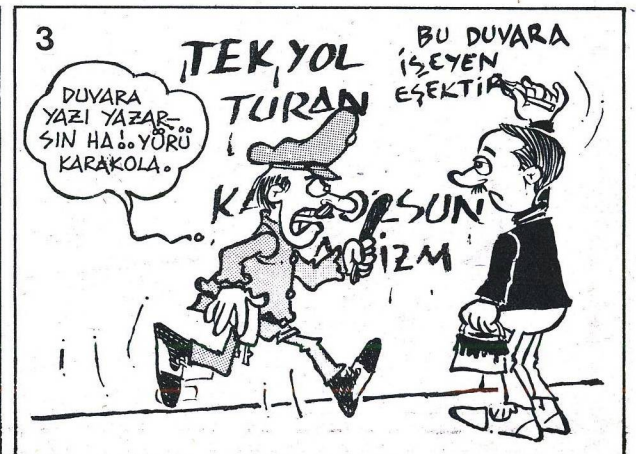
SON anarşik olaylar üzerine bir basın toplantısı yapan Başbakan 13. Gecegit, "Gerçi, bizim parti hükümete geçtiği zaman anarşik olayların duracağını bizimkiler söylemişler.. Ama, bin yılda çok şey değişti. O zaman, anarşiyi durdurmak olasılığı daha kuvvetliymiş, şimdi işler güçleşti. Yeni kanunlar çıkarmak gerek, insanlar evlerinden dışarıya bile çıkamamalı. Hatta hiç doğmasalar daha iyi olur. Çünkü kolayca anlaşılacağı gibi, insanlar olmanın anarşi de olmaz." demiştir.

Bir gazetecinin, "Peki şimdiye kadar işlenen cinayetler ne olacak. Hesap soracağınız hani, öyle değil mi yani?" şeklindeki sorusuna Başbakan Gecegit, "Cinayet odaklarının üzerine gitmekteyiz, bu yeni olaylar o yüzden çıkmaktadır. Bunlar, anarşinin son çırpınılarıdır." demiş ve polislerin ip uçlarını değerlendirdiğini söylemiştir.

Resimde, bulunduğu bir ip ucunu değerlendiren Komiser Ülker'i görüyorsunuz.

Kim duvarı karalar, Bekçi Hıdır yakalar

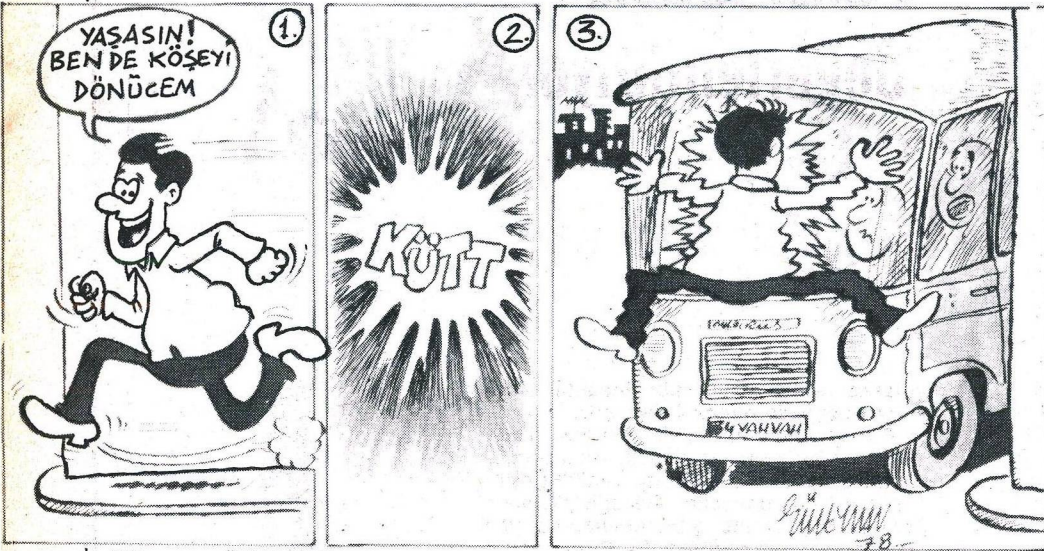
Serbest K ürsü

KIRIL URUKAL

İKKN DENİZ

SÜLEYMAN ÖZKÖNÜK

NURİİN SİRMANN

ÖNCE SİZ GÜLÜN

NİŞANLISININ evine ilk defa giden delikanlı, duvardaki portrelerin arasında bulunan yakışıklı bir erkek resmini göstererek sordu:

-Kim bu adam?
-Müstakbel kayıncıvalide cevap verdi:
-Ailemizin kurucusu.
-Anhyorum ama ne iş yapar?
-Söyledim ya, bizim onyedilik aileyi kurmuştur.
-Anladım, dedi delikanlı, ama anlatamadım galiba. Gündüzleri ne iş yapar?

BİR manastırın aynı odasında yatıp kalkan üç rahip birbirleriyle dargın gibi hiç konuşmuyorlar, tam mânâsıyla sessiz bir hayat geçiriyorlardı. Sonunda biri:

-Ben un çorbasını çok severim, dedi.

Bir sene sonra, ikinci rahip: -Ben aksine, un çorbasını hiç sevmem, diye ilk konuşan rahibe cevap verdi.

Üçüncü sene üçüncü rahip ağzını açarak arkadaşlarını azarladı:

-Bırakın şu un çorbası lâfını da biraz kafamızı dinleyelim.

BİR Amerika seyahatinden dönmüşlerdi. Dostlarından biri sordu: -Niyagara şelâlesine kadar gittiniz mi?

-Evet.
-Şelâlenin korkunç bir gürlüğü varmış, doğru mu?
-Bilmiyorum.
-Nasıl olur?
-Çünkü oraya gittiğimizde karım da konuşuyordu.

BİR hafta önce muayene ettiği hastasına sokakta rastlayan doktor, sordu:

-Nasılısınız?
-Teşekkür ederim, diye cevap verdi hasta. Çok iyiyim!

-Yazdığım ilaçlardan memnun kaldınız mı?
-Hem de nasıl... İki kaşık içtim, öksürükten eser kalmadı! Biraz sürdüm, dizlerimdeki romatizma ağrıları dindi...

-Peki, kalanını ne yaptınız?
-Eski gümüş eşyalara döküm, hepsi kalaydan çıkmışa döndü.

Yargıç boşanmak isteyen çiftin kavgalarına tanık olarak getirilen en yakın dostlarına sordu:

-Kavganın başlangıcında yanlarında mıydınız?

Tanık cevap verdi:
-Evet sayın yargıç. Evlenme şahitleri bendim!

MAHKEMEYİ boşanmak için başvuran adama hâkim sordu:

-Karımın sizi hiç sevmeyişi söylüyorsunuz. Nasıl anladınız bunu?

-Geçenlerde merdivenlerden bodruma inerken kayıp düşmüştüm.

-Sonra?
-Karımın koşup beni kaldırmasını beklerken ne dese beğenirsiniz. İnmişken kömürlükten odun getiriver.

Odunlar... Odun kafalılar...

iRAN Şahı'nın tahtı sallanıyor, yıkıldı yıkılacak. Bütün iktidarı süresince kaç bin İranlıyı öldürmüş olduğunun hesabı da, kesinlikle ancak o zaman ortaya çıkacak.

Bundan on beş yıl önce İran'a gittiğim zaman, adım adım izletip durmuştu beni. Hazer kıyılarına çıkarken, Şahrut'taki bir lokantada da göğsüne karanfil takmış, eskimiş lâcivert elbisesi, gençten bir adam bisikletiyle lokantanın kapısına gelmiş, işaret parmağını akrep kuyruğu gibi açıp kapatarak, beni çağırıyordu.

Ben önce başkasını çağırıyor sanarak, sağıma soluma bakmıştım. Sonra da bana işaret ettiğini anlayınca, çok şaşmıştım. Göğsünde karanfilli, bisikletiyle gelen lâcivert elbiseli adam niye çağırıyordu beni? İstediyi neydi benden?

Kalkıp gitmiştim yanına. Düzgün bir Türkçeyle:

-Ben polisim, gelin benimle, sizi götüreceğim! demişti.

- Nereye götüreceksiniz? diye sormuştum.

- Gidince görürsünüz, demişti.

Neyse, yalnız değildim; yanımda Fikret Otyam ve daha başka gazeteci arkadaşlarım vardı.

Onlara:

- Bir saate kadar dönmezsem, arayın beni! dedim ve bisikletli adamın yanına, yola koyuldum.

Caddeden, dar sokaklara, dar sokaklardan, daha başka sokaklara sap-tık. Derken yangın yeri gibi bir yere geldik. Adam bisikletten indi, yıkık bir duvarın kuytusundaki gösterişsiz bir kapıyı açtı:

- Buyurun girin, dedi.

Çok bakımlı bir bahçeye girdim. Sanki düşümde Binbir Gece Masalları'nı yaşıyordum. Öyle büyük bir heyecan da yoktu içimde. İsmet Paşa başbakanı ve bizim Dışişleri Bakanlığı, Tahran'daki Büyük Elçiliğimize, İran'dan geçerek Afganistan'a gideceğimizi bildirmişti. Büyük Elçilik de, gerçekten sıcak bir ilgi göstermişti bize. O nedenle, Şah'ın gizli polislerinin beni tantuna getirme olanağı pek yoktu. Gerçi Şah'a karşı olan İranlı öğrenciler, birkaç kez gazeteye gelerek, benimle konuşmuşlardı. İranlı diplomatlar da, Şah rejimini hiç tutmayan su katılmadık bir Cumhuriyetçi olduğumu biliyorlardı. Ama yine de, Şahrut'un esrarlı bahçelerinde yok edilmem, kolay değildi. Yahut ben öyle düşünüyordum.

Bahçeden saray merdivenlerine benzer mermer merdivenlerle bir yerlere indik. Büyük yaldızlı kapılardan, saray yavrusunu andıran salonlardan, aydınlık ve süslü bir odaya girdik. Uzun boylu, iyi giyimli bir adam, ayağa kalktı, gülerken elini uzattı ve tam bir İstanbul Türkçesiyle:

- Hoş geldiniz, ben sizi İstanbul'da da çok gördüm, dedi.

Ben de:

- Hoş bulduk, dedim.

- Sizi, dedi, özel izin belgeniz olmadığı için rica ettik buraya. Buraları askeri bölgelerdir, özel izniniz olmadan, yola devam edemezsiniz.

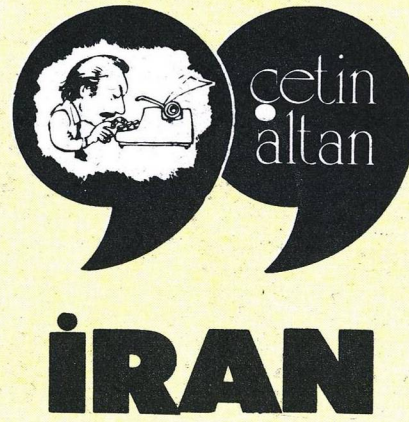
- Öyleyse özel bir izin belgesi verin, dedim.

- Yo, biz veremeyiz, dedi. Tahran'a dönüp, oradan alacaksınız.

- Aman, yapmayın! Tahran buraya beş yüz kilometre. Bir belge için gidiş-geliş bin kilometre yol yapmamız gerekiyor, insaf edin, dedim.

Sonunda bizim arkadaşları da benim yanıma getirdiler, özel belgeleri orada vermeye razı oldular.

Ancak, benim vesikalık fotoğrafım yoktu yanımda. Karanfilli polis, yine bisikletine bindi. Ben de yanında, tısr tısr yürüyerek, bir sokak fotoğrafçısı-

na gittik, vesikalık fotoğraf çektirip, geri döndük.

İran'dayken de, Şah düzenini eleştiren yazılar yazıp gönderiyordum gazeteye. Ancak yazıların gitmiyeceğini bildiğimden, tanıdığım olan İsveç Büyük Elçisi'nden rica etmiştim yazıları kuryeyle göndermesini. O da elçilik zarflarına, İsveç Kralliyet, Mührünü basarak göndermeye başlamıştı yazıları.

İsveç Büyük Elçisine, İran Dışişleri Bakanlığı'ndan kibarca uyarı da bulunarak, diplomatik haberleşmeler için geçerli olan ayrıcalığı, benim yazıların gönderilmesinde kullanılmamasını rica etmişler. Büyük Elçi de, harika bir yanıt vermiş onlara.

- İsveç devletinin Büyük Elçisi, neyi nereye göndereceğine, ancak kendi karar verir! demiş.

İranlıları çok sevmiştim. Köylüleri bile, yumuşak, süzülüş insanlardı. Fakir bir kadına rastlamıştım, şiir söyleyerek dileniyordu:

- Fakirem, acizem, nahoşem...

Cebimdeki bütün bozuklukları vermiştim kadına.

Ayrıca akıl almaz servetlerin, görkemli dünyasını da görmüştüm İran'da; at üstünde tabutsuz gömülmeyle götürülen fıkara ölülerini de..

Tebriz'de de radyo müdürüne:

- Sizde hiç muhalif olan kimse yok mu? diye sormuştum.

İnce gülücük, kibar bir boyun bükmeyle:

- Bizde asabi yoktur, demişti.

Orta Asya gezisinden dönünce, oturdum, İran üstüne uzun röportajlar yazdım. Nasıl olduysa oldu, yazılar gazetede kayboldu. Söve saya bir kitaplık yazıyı bir kez daha yazdım. "Bir uçtan bin uca"da İran'a ait bölüm, ikinci kez yazdığım yazılardır. O yazılar gizlice Farsçaya da çevrildi sanırım. Duyduğuma göre, evinde o yazıla-

rın bulunduğu kişileri on beş yıllığına tıkmışlar içeri.

Şah ta, adamları aracılığıyla İstanbul'da ananın fahişe olduğunu söyleyen Farsça bildiriler dağıttı Türkiye'deki İranlı öğrencilere.

Ben de onun yedi sülâlesini kapsayacak bir zerafet ve incelikle, İran'a attığı kazıkları ve İran halkının bir gün kendisini nasıl devirip perişan edeceğini tekrar tekrar yazıp durdum...

Aradan bir kaç yıl geçti, bir gece yarısı İranlı genç bir diplomat, telefon edip, görüşmeye geldi benimle:

-Karşılıklı yanlış bir anlaşma oldu, Şah hazretleri sizi çok sever, sizi İran'a davet etmek istiyoruz, dedi.

-Zindandaki insanları da gösterecek misiniz bana? dedim.

- Öyle bir şey yok ki! falan dedi.

- Ben de öyleyse gelmem, dedim.

Milletvekiliyken de bir gece, doğduğum gün olduğu için hangi gece olduğunu da anımsıyorum, saat iki buçuk sıralarında telefon çaldı. Bir ses:

- Türk hükümeti iki İranlı genç İran'a geri gönderiyor. Hududu geçer geçmez, kurşuna dizilecekler, biliyorsunuz. Acaba gençlerin İran'a gönderilmesini engelleyemez misiniz? diyor-du.

Ben de tuttum, o saatte Çağlayan-gil'e telefon ettim. Çağlayan-gil'in o saatte ricama karşı gösterdiği insanca anlayışı, hiç unutmam. Konuyu Demirel'le görüşmekte olduklarını, şayet gecikilmediyse, çocukları, Suriye'den çıkaracaklarını söyledi.

Ertesi gün, Meclis'in Senato'yla ortak toplantısı vardı. Gündem dışı söz alıp, hükümete teşekkür ettim.

AP'liler ise, bağırıp duruyorlardı:

-Onlar komünist, öldürülürlerse öldürülsünler! Sana ne!

- Neyse ki, hükümet sizler gibi düşünmedi, onun için teşekkür ediyorum hükümete, dedim.

Yüzlerini görmediğim o iki gençten uzun süre yılbaşı kartları aldım... Kimbilir, şimdi nerededirler..

Şah'a gelince...

On beş yıl önce yazdıklarımın hepsi doğru çıkmada. Gerçi şimdi İran'a girmem yasak, ama yaşarsam, bir süre sonra o yasak da kendiliğinden kalkar sanırım...

Komşu bir Cumhuriyet ülkesi yazarının, İran halkına dostluk armağanı olarak yazdığım kitap da, yine o zaman gizli değil, özgürce okunacaktır oralarda.

Yerli "Motor Sanayii" kuruluyor

Burada gördüğünüz desenler İNTEX'e aittir, taklit edilemez.

Toptan siparişler de kabul edilir.

**Moda öncünüz İNTEX'in
bir yeniliği daha:**

SWEAT-SHIRT

Bu eşsiz hizmeti, kalitesi ve moda öncülüğü ile yine İNTEX bahar ve kış sezonunda da evinize kadar getiriyor...

Bütün posta v.b.masraflar dahil olmak üzere sadece **249.-TL.**

- % 100 cotton,
- Şardonlanmış,
- Sihhidir terletmez,
- Kollar ve bel esnemez,
- Reglan takılmış kollar,
- Avrupa emprime baskı,
- Yıkabilir,
- Çekmez, buruşmaz, çift kat lastik.

Arzu ettiğiniz Sweat Shirt'ler için yandaki kuponu doldurup,

**İNTEX
İTFAİYE CADESİ No.31/3
FATİH - İSTANBUL**

adresine gönderiniz
(Siparişiniz bir hafta içinde elinizde olacaktır.)

Günün Avrupa modasını yansıtan İNTEX-SWEAT-SHIRT'lerinin mavi ve krem renkleri mevcuttur. Renk tercihinizi kuponda işaretlemeyi unutmayınız

DESEN NO	ADET	RENK		BEDEN	
		Mavi	Krem	ORTA	BÜYÜK
		☐	☐	☐	☐
		☐	☐	☐	☐
		☐	☐	☐	☐
		☐	☐	☐	☐
		☐	☐	☐	☐
		☐	☐	☐	☐

İşaretlemiş olduğum adet SWEAT-SHIRT'ü adresime
ÖDEMELİ olarak gönderiniz.

Adım ve Soyadım:.....

Adresim:.....

(Önemli Not: Zarf içine para konulmaması rica olunur.)

LEKLAM

DOKTOR ABI!
BOYUM 1.35'TEN
YUKARI ÇIKMIYOR. KIZLAR
DA BAKMIYOR. NE YAPA-
YIM ACABA?

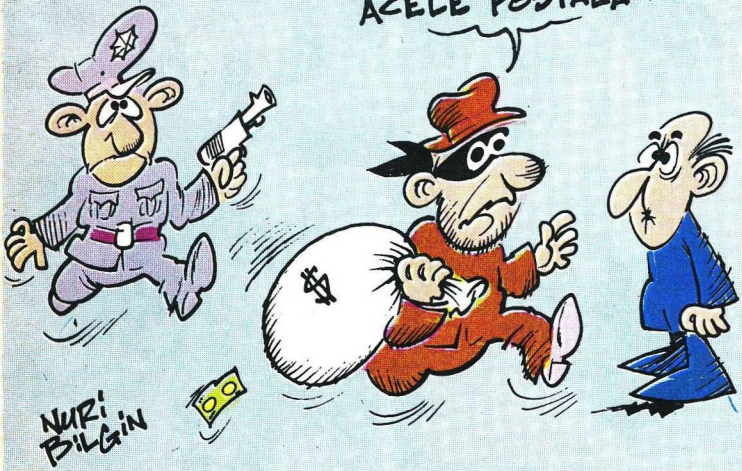
KOLAY!.. YATIR YAMUKBANK'A
İKİ KATINA ÇIKSIN...

ZAMAN TÜNELİNDE

ABI BENİ
ACELE POSTALA...

ZAMAN TÜNELİ

Deodorantlı bir **LEKLAM**

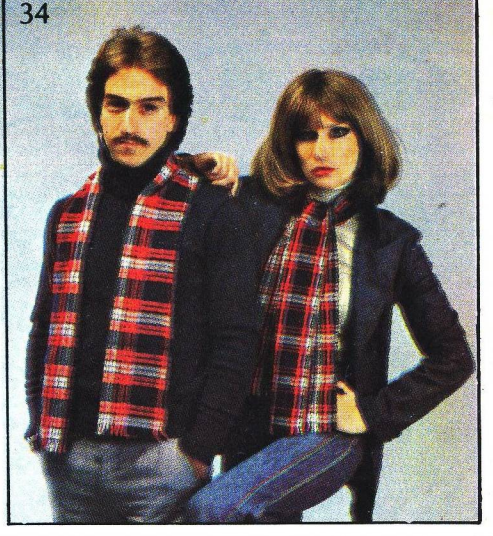
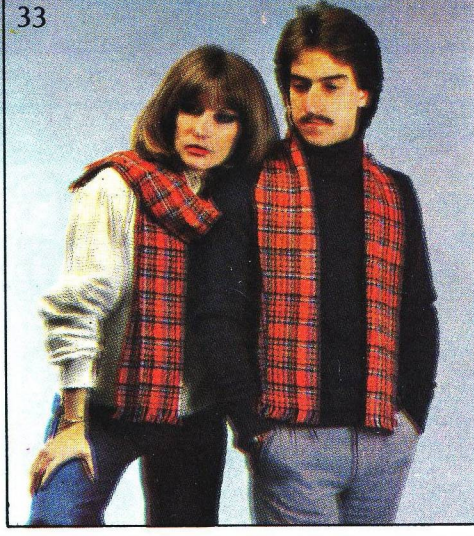
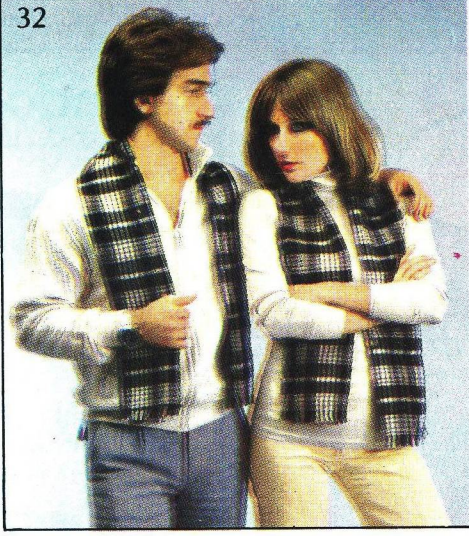
GÜMBÜRT

DEODORANTINIZIN ETKİSİ GEÇMİŞ
BİRİ SİZE MUTLAKA MEYARD
DEODORANT SABUNUNDAN SÖZ
ETMELİ.

BARETTASI

1979'un
Ekose ve Renk
Modası

İNTEX-KAŞKOL

- % 100 Yünlü,
- Şardonlanmış,
- Yıkabilir,
- Çekmez,
- Buruşmaz.

Bütün posta v.b.masraflar dahil olmak
üzere sadece **119.-TL.**

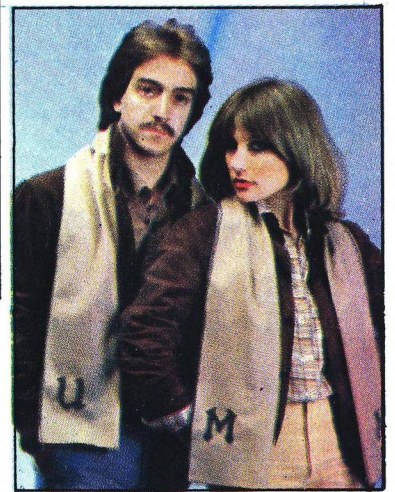
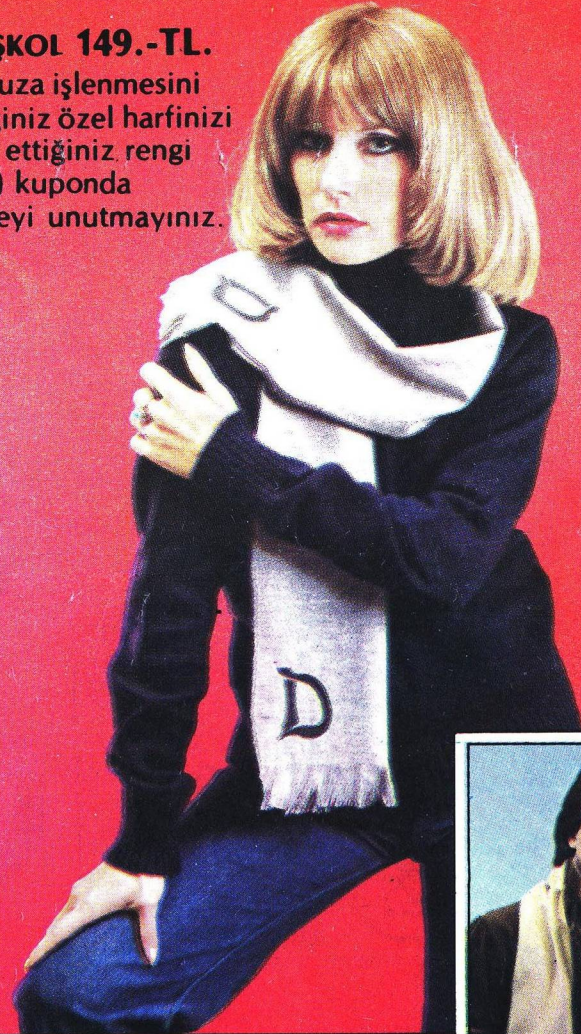
Arzu ettiğiniz İNTEX - Kaşkolları için yandaki
kuponu doldurup,

İNTEX
İTFAİYE CADDESİ No.31/3
FATİH - İSTANBUL

adresine gönderiniz.
(Siparişiniz bir hafta içinde elinizde olacaktır.)

Özel KAŞKOL 149.-TL.

Kaşkolunuza işlenmesini
arzu ettiğiniz özel harfinizi
ve tercih ettiğiniz rengi
(haki-gri) kuponda
işaretlemeyi unutmayınız.

DESEN NO	ADET	Özel harf	Renk	Adet
			haki gri	
		Özel KAŞKOL		

İşaretlemiş olduğum. adet İNTEX - Kaşkolları adresime
ÖDEMELİ olarak gönderiniz.

Adım ve Soyadım:.....

Adresim:.....

(Önemli Not: Zarf içine para konulmaması rica olunur.)